

Quadragesimale Ambrosianvm Dvplex, In Dvos Tomos Divisum

In Hoc Opere Per Singulos Quadragesimæ dies habetur bina Concio cum Morali, iuxta Euangelia, quæ in Ecclesia Mediolanensi leguntur. Cvm Indicibus, Sacræ Scripturæ, Et Rerum notabilium, cum Summa Concionum & Thematum Euangeliorum. Accomodantvr Hæe Conciones Ad Vsvm Romanum pro Quadragesima & ...

Tomvs Primvs, Continens Conciones A Dominica Prima, Qvæ Dicitvr In Capite, vsque ad quartam exclusiue, quæ dicitur de Caeco

Bellintani, Mattia

Coloniae Agrippinae, 1626

Index Sententiarvm, Rerum, Figvrarvm, Et Omnivm, Qvæ Magis Notabilia Visa sunt in hoc Opere contineri; ordine Alphabetico digestus paginis & numeris accomodatus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55873)

INDEX SENTENTIA-
RVM, RERVM, FIGVRARVM, ET
OMNIVM, QUÆ MAGIS NOTABILIA VISA
sunt in hoc Opere contineri; ordine Alphabe-
tico digestus paginis & numeris
accommodatus,

A.

AARON, quare prohibeatur, ne
in morte filiorum Nabad. &
Abiu, vestibus lugubribus
induatur pag. 162. n. 20
Aaron antequam ingrederetur ante Deum
deponebat vestimenta communia, & in-
duebatur sacris, quid significet. 3. n. 6
Aaron gestans coronam auream ingrediens
ante Deum quid significet. 3. n. 7
Abraham habuit plures filios, licet Isaac di-
catur unigenitus. 42. n. 8
Abraham, Isaac, & Jacob, quare circuire
terram promissionis. Et quare Christus
dicat, Recumbent cum Abraham, Isaac,
& Jacob. 31. n. 9
Abundantia iustitia, abundantiam glorie
meretur. 108. n. 18
Abundantiam varia ratione sapiens & stul-
tus quarunt. 108. n. 19. 20. 21
Adam non fuit creatus in Paradiso, neque
illuc ingressus sua virtute, sed positus à
Deo. 43. n. 9
Adam, primum parentem, Deus posuit in
Paradiso voluptatis, ut factis promissum
premiu illi ostenderet, malum autem
comminatum, verbo tantum proposuit.
104. n. 7
Adam antequam peccaret, scientiam tan-
tummodo boni exercebat, post vero pecca-
tum scientiam etiam mali experitus est.
105. n. 3

Adam ieiunasse ad impetrandam peccati sui
veniam, probabile est. 299. n. 5
Adam quare dicatur in generatione Seth,
genuisse illum ad imaginem suam, cum
alios primos habuisset. 31. n. 28
Adam propter peccatum, tantum turpitudi-
nem cognouit in se, ut non potuerit aciem
oculorum in Euam, & in se intendere,
ideo fecit perisomata fucus, & abscondit se
à facie Dei. 237. n. 106
Admiratio, cur homines, iuuitarum vani-
tatem sequantur, & alia. 34. n. 8
Admiratio magna, quæ ab homines aliquando
non aperiant oculos ad thesaurizandum
in caelis, & non in terra, ex eo maxime
quod filii huius seculi thesaurorum corru-
ptibilem sunt sam aut li. 330
Aduersarius proximus offensus est ille, qui
habet aliquid vere, non imaginarius ad-
uersus te. 156. n. 6
Aduersarii sunt tres. Primus, inimicus of-
fendens. Secundus, caro & spiritus. Ter-
tius, est lex, & opera carnis, & ratio istius
ordinis. 155. n. 3
Adulator in presentia laudat, in absentia
vituperat. 166. n. 6
Adulatores vitandi. 165. n. 4
Adulterium est maximum crimen, quo glo-
ria & honor proximi deturpatur. 219.
num. 12
Ætas integra vacca rufa, qui significet. 362
Affectu in oratione accendit formula credi-
quam docuit Christus, & ratio. 280. n. 4
Affectus

- Affectus animi duo, amor & odium, quos
Christus regere docet. 165. n. 3
- Affligere animas suas, in scripturis intelli-
gitur ieiunare. 298. n. 4
- Agens omne, agit propter finem. 213. n. 2
- Agnus qui mane & vespere offerebatur, &
Agnus qui in Phase sacrificabatur, figura
erant Christi immaculati. 358
- Altare ex lapide nudo precepit Deus fieri, ut
populum abstraheret à concupiscentia
mundi. 114. n. 8
- Altare quod est Christus, quomodo pollutum
sit à Christianis, & Iudais. 125. n. 10
- Altare lapideum preceptum à Deo, est figu-
ra Incarnationis, & Passionis Christi, &
quomodo. 126. n. 11
- Amanda sunt ea omnia, quae salutem no-
stram promouent, & non ea qua solum
boni apparentiam habent. 165. n. 4. v. 93
ad 8.
- Ambulare simpliciter, quid sit, & quid in-
telligatur. 302. n. 8
- Amicorum conuersatio qualis esse debeat.
150. n. 1. 155. n. 7
- Amor proximi si adesset, iurare numquam
fuisset necesse. 178. n. 9
- Amor singularis facit Vnigenitum. 42. n. 8
- Amor moderatus, omnium malorum arti-
fex. 97. n. 17
- Amor quantum est, tantus sit dolor est neces-
se. 120. n. 21
- Amor est inter similia. 63. n. 16
- Amor Dei erga homines, est benefacere. 200.
n. 19.
- Amor impurus efficit, ut amans rectè non
sentiatur. 217. n. 8
- Amor est via vnitiva, tendens in rem dile-
ctam. 324. n. 2
- Amor est pondus ferens quemcumque versus
amatum. 328. n. 8
- Amor proprius est quasi pondus horologii,
quo omnes circumaguntur rota operatio-
num. 336
- Amoris potissima ratio est amor. 36. n. 23
- Amor, odium, sustinentia, & contemptus
sunt contraria. 346
- Amoris effectus est, amantem seruum redde-
re. 335
- Amorem maximum ostendit Deus, quando
maxime offendebatur. 254
- Ammorrhæorum malitia quando completa.
273
- Angeli descensus in aquam, significat desi-
deratum cunctis gentibus. 128. n. 17
- Angeli indigent conseruari, quia ex nihilo
creati sunt. 286. n. 21
- Angelus mediantibus, factus est sermo, quem
Moyses populo Iudaico referebat. 112. n. 4
- Angelus ille dicitur, qui aliquid nuntiat.
ibid.
- Angeli nomine significatur sanctitas, in-
morte aqua Passio, in sanitate corporis, sa-
nitas anima. ibid. n. 5
- Anima humana tanta est, ut nullum fini-
tum illam implere possit. 37. n. 25.
- Anima prestantior corpore, & ratio datur.
314
- Anima perfectio est sapientia quacumque.
314
- Anima decor, quem Deus concupiscit, non
est aliud quam speciositas sapientia. 61.
num. 10.
- Anima est maxima quies & delectatio, ubi
est conscientia serenitas. ibid. n. 12
- Animal reptans habens pennas quare sit im-
mundum, & cuius persona sit figura.
300. n. 6
- Animalia immunda qua, & ad quid. 267.
n. 17
- Animalia qua poterant sacrificari, poterant
& comedi, explicatur mysterium. 11. n. 19
- Animalia ruminare, & sindere ungulam,
quid significet. 267. n. 17
- Animantia omnia tenentur Noe, quorum
fuit saluator. 143. n. 2
- Animi pedes duo, amor, & odium. 165. n. 3
- Apparatus in ferenda lege veteri, qualis. 27.
num. 1.
- Appetere decet, quod petere licet. 277. n. 2
- Apostata Hebrais est homo Belial, id est, in-
signe impius. 175. n. 4
- Apostoli debent suo fulgore mundum illumi-
nare, quia ad hoc assumpti fuerunt. 55. n. 15
- Apostoli sunt quaedam magna luminaria. ib.
- Apostoli vocantur sal, & quare. 68. n. 3
- Apostolorum perfectio non solum est ad se i-
ptos, sed etiam in respectu ad alios. 67. n. 1
- Apostolus Christus non solum precepit ut sint
lux, sed omnibus. 56. n. 19
- Approbatio Dei cognoscitur ab effectibus. 301
n. 7
- Aqua,

- Aqua*, que superinfundebatur cimeribus vacca rufe, significat cognitionem homini quam habere debet, ex consideratione Passionis Christi. 366
- Aqua* Iordanis sunt allegoria diuitiarum, que Deo non offeruntur, & illarum etiam que Deo consecrantur. 327
- Arca* testamenti erat figura iustitie, qua dicitur sapientia, & timor Domini. 94. n. 10
- Arca* federis, erat res reuerenda, quasi sedes Dei. 276. n. 1
- Arca* scabellum pedum sedentis super Cherubim erat lignea, sed inaurata, ut significet creaturam ex se imperfectam esse, capere tamen posse perfectionem. 324. n. 3
- Arca* non erat quid solidum, sed vacuum, ut significaret homines debere esse vasa vacua, ad recipiendum fluxum diuinum. 324. n. 4
- Arca* diuersa, imperfecta que mensura, quid significant. 58. n. 2
- Argumentum* efficax contra promissiones diaboli, quod scilicet non possunt asserere requiem, cum non habeant statum. 9. n. 15
- Apprecere* Dei, est rem approbare. 302. n. 7
- Auaria* quam acerrime punitur. 170. n. 13
- Auaria* omnium animos absorbet. 346
- Auarus* animam suam venalem habet. 325
- Auarus* similis canis ad vomitum reuertentis. 328
- Aurum* captiunt, qui gloriam ab hominibus querunt, & accipiunt. 222. n. 18
- Autoritas* Apostolica prima est, qua a nulla alia vim saluendi recipit. 53. n. 13
- Auxilium* prestat Deus, si toto corde inuocetur. 172. 173. n. 17
- B**
- B**aptismi aqua est signum, sanguis virtus, spiritus fructus. 355
- Beatitudo* ab homine primo est appetenda, sciendo, media sunt querenda. 41. n. 7
- Bonum* beatificans difficile inuenitur. 30. num. 8
- Bonum* beatificans est incomprehensibile. 32. n. 11
- Bonum* beatificans, & modus beatificandi dupliciter apprehenditur. 31. n. 7
- Boni* beatificati proprietates quatuor. 30. n. 8
- Beatitudinem* dari supponitur à Christo, & probatur ratione. 31. n. 10
- Beatitudo* in quo consistat. 30. n. 7
- Beatitudo* vocatur Regnum propter eius excellentiam. 31. n. 10
- Beatitudinis* immensitatem significat Christus, eam regnum celorum vocando. 31. n. 10
- Bonum* beatificans Deus est, quod habetur visione beatifica. 35. n. 22
- Beatitudo* inchoabitur in visione, & consummabitur in dilectione. 37. n. 26
- Beatitudo* non potest haberi in hac vita ex multo probatur. 32. n. 12
- Bonum* beatificans maximum est. 31. n. 10
- Beatitudo* est status omnium bonorum aggregatione perfectus. 94. n. 9
- Beatitudo* quos fructus asserat, & quot. 41. n. 6. 7
- Bonum* beatificans erit nostrum proprium, & non mutuum. 32. n. 14
- Bonum* beatificans possidebitur. 33. n. 15
- Bonum* beatificans cum sit celeste, quare dicitur terra. 33. n. 16
- Bonum* beatificans consolatur possidentem illud. 35. n. 19
- Bonum* beatificans satiabit. 34. n. 10
- Bonum* beatificans non est in hac vita. 34. n. 12
- Bonum* beatificans auferit omnem miseriam. 35. n. 21
- Benefacere* oportet, ut filii procreentur cum Deo. 61. n. 11
- Beneficia* Dei sunt rationes ipsi obediendi. 28.
- Bona* & mala in hoc mundo non sunt perpetua. 166. n. 4
- Bona* in creaturis dispersa, non possunt omnia ab uno homine simul possideri. 31. n. 24
- Bonitas* Dei quando, & quomodo splendet in operibus nostris. 374
- Bonitas* Dei quantitas, aperte dignoscitur ex vinea parabola. 50. n. 1
- Bonitas* Dei maxima ex eo dignoscitur, quod inde donandi occasionem sumat, unde puniendi habet. 237. n. 1. 254. n. 9
- Bona* continua sunt mala. 166. n. 6
- Bonum* nostrum totum ex operibus pendet. 231. n. 7. & 229. n. 5

- Bonorum tria dat Deus, & quæ. 297. n. 5
 Bonum extrinsecum, quod Deo desiderare
 possumus ut praestetur, est amor, honor, &
 cultus. 291. n. 10
 Bonorum qua Deus dat, tria sunt genera,
 temporalia, corporalia, & spiritualia.
 297. n. 3
 Bona hæc tria sunt retribuenda Deo, non
 quasi ipse in se recipiat, sicut mare recipit
 flumina, sed dum ea impendimus, ut illi
 placeamus. 297. n. 3
 Bonum & malum ita à Deo temperantur,
 ut inde quid pulchrum resulet. 58. n. 4
 Bonum acquisitum à sentiente sentitur 94.
 n. 9.
 Bonum magnum non potest capi à minori.
 31. n. 10
 Bona per se possunt mala fieri. 214. n. 4
 Bonum nostrum consistit in affectione Pa-
 triæ celestis. 291. n. 9
 Bonum magnum non potest perfici à minori.
 31. n. 10
 Bona qua consequitur reconcilians fratri
 suo. 166. n. 6
 Boni subsequentiæ consideratio adiuvat ad
 superandum malum præsens. Scriptura-
 rum exemplis conuincitur. 169. n. 10
- C
- Cæcitas sequela est, & effectus peccati.
 128. n. 18
 Calathi duo ficum visi à Ieremia, quid bo-
 ni, & quid mali significent. 267. n. 19
 Cam seruatus in Arca propter Noe. 73. n. 5
 Cam maledictio, & benedictio Sem, cuius fi-
 gura fuerint. 198. n. 14
 Cananaeorum amicitiam populo Hebræo
 Deus prohibuit, ne occasionem peccandi
 haberent. 162. n. 22
 Caro mortificanda non occidenda, & quo-
 modo, datur exemplum Scriptura. 114.
 n. 11
 Caro facile vincitur si dometur, Christus
 exemplar proponitur nobis. 20. n. 9
 Caro quomodo tractanda, quando peccati
 nobis est occasio. 32. n. 14
 Caro quatenus peccatrix mortificanda, qua-
 tenu: nostra nutrienda. 307. n. 3
 Carnis delectationes coniunctæ cum idolola-
 tria. 11. n. 12
- Carnis pax, numquam inueniri potest. 115.
 n. 12
 Carnis mortificatio suadetur exemplis Pa-
 triarcharum. 161. n. 20
 Carnis mortificatio suadetur. 114. n. 9. vsq;
 ad 12
 Causa alterius generis ab effectu, si totalis est
 & per se, aliquid plus ualet, quam det ef-
 fectui. 36. n. 24
 Causa corruptionis est obliquitas. 73. n. 5
 Causa cur exponimus Deo orationes, cum il-
 lu non debeamus considerare. 288. n. 3
 Cautela qualis adhibenda in colloquio stult-
 torum. 259. n. 2
 Cautela qualis seruanda in operibus virtu-
 tum, ne labor sit mercede vacuus. 276.
 n. 1. & 295. 296. n. 1
 Cautela qualis adhibenda ne repudiemur à
 Deo, ut populus Hebræus. 268. n. 4
 Cautela adhibenda quando agitur de re gra-
 ui, qua, & quomodo. 165. n. 3
 Caritas est finis legi. 14. n. 26
 Caritas fuit signum agnoscenda uxoris su-
 turæ Isaac. 139. n. 17
 Caritas est aqua, qua semel pota, amplius
 sitim non admittit. ibid. n. 17
 Caritas inimicorum, operit multitudinem
 peccatorum. 179. n. 17. 18
 Caritas inimicorum procedit ex dilectione
 Dei ibidem
 Cherubim gloria, & Arca testamenti erant
 sedes Dei. 57. n. 1
 Cherubim ex auro purissimo, super quos se-
 debat Deus, quid significent. 324
 Cherubinorum eadem longitudo, latitudo,
 & altitudo, quid significent. 57. n. 1. 2.
 Christianus quomodo sit hæreditas Christi.
 3. n. 7
 Christianus ieiunandum, ut spiritus facile
 moueat corpus. 20. n. 8
 Christiani maxime debent Deo, qui onus gra-
 ue, in onus leue illis mutauerit. 77. n. 16
 Christianus maxime super omnes nationes
 seruire tenetur. 18. n. 4. 5
 Christiani qui non faciunt legem, Iudæi de-
 bent appellari. 84. n. 5
 Christus in se summe diues, ut nos ditaret,
 pauper est factus. 323
 Christus auidus salutis nostræ, & quomodo.
 225.

- Christus verax est, quia docuit, quae didicit
 à Patre. 331
 Christus plenam attulit salutem, ideo vere
 Saluator. 357
 Christus sua fatigatione Saluator factus est.
 353. n. 4
 Christus quomodo, & quotupliciter dicatur
 Vnctus. 353
 Christus sine vnctione materiali factus fuit
 Rex, & Sacerdos. 354
 Christus missus est Sanctus Sanctorum, quia
 vnctus à Deo. 354
 Christus antequam occideretur, predicauit
 rat Euangelium. 355
 Christus non solum vnctus ad pradicandum,
 sed ad sanandum. 357
 Christus zelans fuit honoris Patris, & man-
 fectus erga nos. 358. ibid.
 Christus non fuit missus ad secularia negotia
 tractanda. 362
 Christus quid intelligat verbo illis, Abseon-
 ditum, & Secretum. 228. n. 2
 Christus in desertum recessit, ut fugeret au-
 ram popularem, & alia de causa. 18 n. 6
 Christi caro non egebat ieiunio, aut alia affli-
 ctione, sed hoc ad nostrum exemplum. 19.
 num. 8
 Christus in deserto ieiunans, non destitit ab
 oratione. 20. n. 10
 Christus quare diuersimode diabolo respon-
 dit in illis tribus tentationibus. 57. n. 16
 Christus vocans Apostolos salem & lucem,
 ipsos tales effecit. 44 n. 3
 Christi morte, mortificata est lex. 78 n. 16
 Christus quomodo magnus, & qua magna
 fecerit. 85. n. 22
 Christus venit ut impletet, quod à lege im-
 pleri non poterat. 111
 Christus quatenus legislator, dicitur Ange-
 lus Testamenti. 112 n. 4
 Christi sanctitas adeo excellens est, ut me-
 rito Sanctus Sanctorum dictus sit. 112. n. 6
 Christi sanctitas non solum est innocentia,
 sed plenitudo omnium iustitia, & gratia. 112
 num. 6
 Christus passus ut Sanctus in interiori, &
 quomodo in exteriori parte. 116 n. 13. 116
 n. 14. 15
 Christus patitur calumnias in honore, & ut
 tendentes ad mortem ipsius. 117 n. 16
 Christi Passio comparatur descensui in In-
 cum, & quare. 118. n. 19
 Christi Iudaei probat se diabolum non ha-
 bere. 272. n. 17
 Christus passus, qui à Patre dicitur, & ab
 hominibus afflictus. 118. n. 20
 Christi Passio aucta fuit à tribus hostium
 generibus. 119 n. 20
 Christus, sicut ad mensuram spiritum cha-
 ritati non habuit, ita & dolores 119. n. 21
 Christi quadam sunt opera, praecipua, quibus
 cognoscitur operari nostram salutem. 2.
 num. 4
 Christus, cur post praconizationem Patris a-
 terni, hic est Filius meus, subtraxit se ab
 hominum conspectu, & ieiunauit. 2.
 num. 3.
 Christus cur ductus à spiritu in desertum.
 3 n. 6. 7
 Christus ieiunauit, ad peccata hominum
 delenda. 2. n. 3
 Christi maiestas & excellentia, ad bonum
 hominum ordinantur. 2. n. 4
 Christi opera nobis proponuntur, ut à nobis
 inspiciantur tamquam Diuina, & simi-
 liter suscipiantur per imitationem tam-
 quam salutaria. 2. n. 4
 Christus semper est operatus nostram salu-
 tem. ibid.
 Christi quadam opera sunt, quibus perspi-
 cue cognoscitur operari nostram salutem,
 ibid.
 Christus non fuit baptizatus propter suapte-
 cata, sed ut nobis exemplum praberet quo-
 modo ante ieiunium, & alia bona opera
 baptizari debeamus, baptismo penitentiae,
 ut opera nostra sint Deo accepta. 2. n. 5
 Christus licet sit Filius naturalis Patris aeterni,
 & Rex, tamen regiam ferenda legi po-
 testatem meruit confidit cum daemone.
 3 num. 7
 Christus habuit fidem & sanctitatem. Ex-
 plicatur Prophecia Isaia. 353. n. 5
 Christus meruit ut in Ecclesia semper sint
 Doctores Euangelicae legis. 3 n. 7
 Christus mansit in deserto, ut inde exiens ab
 omnibus acciperetur, tamquam missus in
 Deo laturus Euangelium. 4 n. 8
 Christus verbo Dei, quod est lex, retundit te-
 la diaboli. 8 n. 13
 Christi

- Christi mansuetudo, qualis. 351
 Christus verax in suis promissionibus. 9. n. 14
 Christi Passio est pretium totius orbis terrarum. 120. n. 22
 Christus redemit totum orbem. ibid.
 Christus praebeat Iudaeis, se demonium non habere. 272. n. 11
 Christus pro omnibus mortuus est. 120. n. 22
 Christus in se Sanctus, & pro nobis peccator, & quomodo. 121. n. 1
 Christus saluaturus mundum, peccatum illius sua Passione erat ablaturus. 123. n. 7
 Christi passiones erant figura hostiae pro peccatis, & quomodo. 123. n. 7 (n. 9)
 Christus non modo Altare est, sed hostia. 124.
 Christi Passio fuit plena tormentis, contrariis hominum peccatis. 127. n. 14
 Christus sicut non fuit minus parat^{us} ad tolerandum, quam Iob, ideo etiam maiores dolores sustinuit. 127. n. 14 (n. 14)
 Christus, cur figuratus in serpente aëneo. 130.
 Christus, cur dicatur serpens. ibid. n. 22
 Christus, cur dicatur aëneus. 131. n. 24
 Christi sapientia, quasi fons parvus, in aquis plurimis abundauit. 133. n. 1
 Christus, non solum verbis, sed etiam Passione pro nobis postulauit. 140. n. 18 (n. 2)
 Christus Dominus Saluator fuit omnium. 145.
 Christus est manus & brachium Dei per quem omnia. 145. 146. n. 3 (146. n. 5)
 Christus est Emanuel, id est, nobiscum Deus.
 Christus qui fuit vnus de populo, & naturalis Filius Dei, ideo & populus vocatur Filius Dei. 239. n. 5
 Christus clarificat Patrem, tale nobis illum manifestando, & quomodo. 242. 243. n. 13. & 14
 Christus damnatus fuit ad Crucem, ut suum Patrem exaltaret. 243. n. 14
 Christus docuit dirigere ad Deum intentionem nostram, in elemosyna ieiunio, & oratione, quia per haec, quaecumque accipimus, Deo reddimus. 297. n. 3
 Christus est noster, & sic corpus Christi in sanctissimo Sacramento est nostrum, quomodo offeramus illud Deo, hostiam viuentem. 297. n. 4 (126. n. 13)
 Christus quomodo derelictus à Patre, & cur.
 Circumstantiae suae bonae, siue male qualificatae opus nostrum bonum. 214. n. 4
 Clamor qui ascendit ad caelum, idem est ac peccatum. 329
 Clamor Sodomorum, cum clamore Hierosolymorum comparatio. 330
 Caelum quod est sedes Dei est stabile, nec mouetur ut ceteri inferiores. 331. n. 18
 Caelum & terra primae partes mundi, ipsum denominant. 38. n. 2
 Caelum serenū, quid significet. 65. n. 21 (n. 5)
 Cognitio Dei quanta est, tantū & gaudiū. 133
 Cognitio generat petitionem; petitio, repletionem. 134. n. 14
 Cognoscere personam in iudicio, non est bonum. 204. n. 4
 Columba descensio in Baptismate Christi, ipsius auctoritatem ostendit. 28. n. 4
 Columna quae erant in atrio Tabernaculi, quomodo essent, & quid significet. 279. n. 7
 Comparatio latioris legis nouae, & veteris. 27. n. 2
 Comparatio dominij Dei, & diuitiarū. 346
 Comparatio diuitiarum cum cane appreheso auribus. 348
 Comparatio Christi, cum Moyse. 352
 Comparatio vitae, & mortis Moyse cum vita, & morte Christi. 353
 Conculcatur ille qui vltionem quarit de inimicis suis. 195. n. 8
 Concupiscentiam propriam sequens, mortem incurrit probatur ex eplā. 272. n. 7 (n. 16)
 Concupiscentia propria non est sequenda. 93.
 Concupiscentia deordinat hominem à Deo, & à creatura. 56. n. 21
 Concupiscentis singula non facile resistimus, sed melius eradicamus. 321
 Concupiscentia sola, reum facit hominem aeterni supplicij. 162. n. 21
 Confusionis mercedis, & honoris operum nostrorum, quando ab hominibus sunt, quae sint. 224. n. 22.
 Condiciones mercedis operum quae datur à Deo, quales. ibidem. 22. 23 (198. n. 13)
 Confunditur ille, cuius desiderium frustratur.
 Confusio aeterna vitanda, vnica est via. 190. n. 13 (qua & quales. 267. n. 3)
 Contentiones inter populum Israel, & Deum, Contentiosi reprehenduntur. 272. n. 12
 Conuersatio bonorum suadetur. 64. n. 14
 Coquere hanc in lacte matris suae, quid significet. 291. n. 16
 Cor humanum est scriptura. 75. n. 10
 Cor hominis esse alicubi, est amare amore vehementi. 313. n. 2 (y 2. Cor

- Cor hominū, quam imperferabile 217. n. 9
 Cor amanti unit amata. 317. n. 5
 Corde nil pretiosius. 35. n. 22
 Corporis perfectio duplex in terna, & exter-
 na, & quomodo vocentur. 313. 314
 Corporis unumquodque membrum, & pro-
 prie, & mystice quomodo officium suum
 exerceat. 55. n. 16 145. n. 3
 Creare, & creare pendet ex eadem virtute.
 Creati rei uniuersalis valor inde dignoscit-
 ur, quanto tempore magis durat. 326. n. 6
 Creatio omnis, cur cōparetur Columba emis-
 sa ex Arca, non autem Coruo. 9. n. 15
 Creatura omnes bona sunt, in quantum re-
 feruntur ad Creatorem suum, quo ordine
 sublato mala sunt. 317
 Creatorum corporaliū nulla ingreditur rea-
 liter corpus hominū nisi aer & cib. cetera
 per species & phantasmata. 318. n. 6. & 316
 Creatura omnes facta sunt ad seruitutem ho-
 minis, non ad conciliandam amicitiam.
 318. n. 6.
 Crux Christi quomodo annuntiauerit iusti-
 am, & misericordiam Dei. 242. 243.
 Culpa debetur poena. 122. n. 4
 Culpa est causa debiti, poena est ipsummet de-
 bitum. 286. n. 25
 Culpabilis sollicitudo in necessariis illa est
 qua est argumentū modica fidei. 338. n. 10
 Cultura vinea sunt bona opera. 244. n. 16
 Cultus Dei necessarius hominī. 253. n. 7
 D
 Debitū populi Israel, & Ecclesia ad lau-
 dum Deū, quantum, & quale. 240. n. 6
 Decima, & primitia erant debita, quas in
 templo comedi permittebat. 278. n. 4
 Delectatio in creaturis potest quari, & quo-
 modo. 59. n. 7. 8
 Delectatio mentis, quam maior delectatione
 corporis. 308. n. 5
 Delectatio modica, compensatur aliquando
 cruciatu maximo exemplum. 170. n. 13
 Demones in porcos ingressi, quare eos in ma-
 re demerserunt ratio moralis. 63. n. 16
 ante ingressum Christi in Desertum qua pra-
 cesserunt, & cur. 44. n. 5
 Desiderium boni omnibus est datum. 323
 Desideria hominis sicut à vita procedunt, ita
 ad vitam tendunt. 266. n. 15
 Detractores quarunt in proximo quid con-
 demnent, aut verum, & falsum. 63. n. 17
 Deus quare legem dedit populo, & qua fecerit
 illi, & nobis. 17. n. 14
 Deus prius dat, postea excigit, e contra diabo-
 lus exempla utriusque. 225. n. 25
 Deus solus potest dimittere peccata, at nullus
 homo hoc prestare valet. 287. n. 25
 Deus misericors, totius consolationis non est
 Deus, & quomodo hoc verū sit. 289. n. 7
 Deo honorem desideramus, non naturam, &
 quare. 291. n. 10
 Deus qua ratione est magnus, honorem po-
 stulat. 291. n. 11
 Deus ut Creator omnium est Rex, quadam
 tamen peculiari modo regit. 291. n. 11
 Deus eadem Verbi sui virtute, qua creauit
 omnia, sanati sunt infirmi in anima, &
 corpore. 296. n. 2
 Deus ut cognoscatur, sub diuersis nominibus
 in sacra scripturis proponitur. 313
 Deus iubeat exiri de castris, cum essent ob-
 eunda requisita natura, & Allegoria da-
 tur. 318
 Deus est lux, & luci aduersantur tenebrae.
 333.
 Deo sicut optima offerenda sunt, sic & eius
 ministri. 344
 Deus, & diuitia, quam longe distent. 346.
 Deus daturus legem, cur voluit populum
 sanctificari. 11. n. 12
 Deo consecratus, capillos capitis sui solum
 offerebat. 236. n. 17
 Deus quare vocet regnum suum, regnum
 sacerdotale. 238. n. 2
 Deus quare, & quomodo dicatur occidere
 Prophetas. 240. n. 8
 Deus gloriatur ab hominibus vocari Patrem.
 207. num. 13
 Deum de relinquentes, derelinquantur.
 275. n. 10
 Deus contra iniquitatem non pugnat am-
 plius iustitia, & iudicio, sed misericordia,
 & beneficio. 206. n. 7
 Deus permittit fieri mala, ut ex illis bonum
 ferret. 192. n. 1
 Deus promittit diligentibus inimicum, ipsos
 facere filios. 196. n. 11
 Deus cum sit Dominus uniuersorum, potest
 quacunque vult precipere. 203. n. 1
 Deus non tenetur reddere rationem precepti
 sui. 203. n. 3
 Deus

- Deus tamen a l infirmitatē nostram saluandam quandoq; reddidit rationem praecepti. 203. n. 3
- Deus per Moysen, praeceptum de dilectione proximi dedit, Scribae & Pharisei aliud de odio inimicorum, 207. n. 13
- Deus quando eduxit Abraham de Vr Chaldeorum, non significauit illi quo duceret, & quare. 212. n. 1
- Dei gloria est quod celet consilia sua, 221. n. 15.
- Deus quare gloriam à nobis, non quasi indigena gloria, sed quia est honorare Deum, cum sit vltimus finis hominis. 234. n. 13
- Deus licet sit infinitè bonus ad dona sua largiēda, occasiones tamen quasdam ab hominibus sumptus exspectat. 237. n. 1
- Deus omnia per seipsum operatus est. 237. n. 2
- Deus ex omnibus gentibus, assumpsit sibi populum vnum, qui sibi esset vinea, & fuit populus Hebraeorum. 238. n. 2
- Deus quanti faciat fructus vineae. 240. n. 6
- Deus homini ab initio tribuit, & naturam, & bonam virtutem operandi. 251. n. 4
- Deus à nobis non exigit plusquam possumus, 252. n. 5
- Deus vocat nos multis modis. 255. n. 10
- Deus trahit bonum ex malo. 258. n. 1
- Deus in monte, ad quem prohibitus erat accessus, primo apparuit cum tremore Patribus legis veteris, postea in sanctuario habitabat inter illos. 278. 278. n. 7
- Deus est pelagus & fons omnium bonorum. 297. n. 9
- Deus inter reliqua bona qua hominibus confert, hoc vnum est. quod sint grati; & explicatur quomodo possint Deo retribuere, cum nullus egeat. 297. n. 9
- Deus est qui dat panem, undecunq; pronuntiat. 283. n. 22
- Deus destinauit dare panem pauperibus, medijs, diuitibus, 134. n. 22
- Deus parat nobis mensam ex rebus viuētib; & explicatur, 286. n. 23
- Deus parat nobis mensam ex rebus viuētib; & explicatur, 286. n. 23
- Deus in vocatione nostra obseruat, & expectat dispositionem nostram. 253. n. 8
- Deo accedere, est recedere à creaturis. 10. n. 16.
- Dei, & populi Hebraei contentio continua, ex qua nunc flagella, nunc premia sequuntur. 267. n. 1. 2. 3
- Deus qui facit homines rationales, prouidit quibus sustentarentur. 10. n. 18
- Deus herbas, & fructus herbarum hominibus preparauit in statu innocentia, nec essent solliciti in cibis sibi parandis. 10. n. 18.
- Deus post diluuium concessit vesci carnibus absq; sanguine, 11. n. 19
- Deus Moysi cibos multos interdixit. ibid.
- Deus, & non diabolus est sequendus, & cur, 24. n. 10. 21. 22. 23
- Deus prae cis temporibus potius minis, quam promissionibus utabatur, post promulgatum Euangelium obtemperantibus caelum spondet. 28. n. 3
- Deus est obiectum beatificans, visio Dei est motus, 30. n. 7
- Deus est ipsum bonum beatificans, habens omnes beatificantes conditiones. 38. n. 22
- Deus solus infinitus est & immensus, 36. n. 25
- Deus hominem nō portat in Paradisum, sed illum deducit per vias rectas. 43. n. 9
- Deus adeo sitit iustitiam, ut quouis tempore velit à nobis fructus iustitia, 55. n. 18
- Deo non solum debemus, sed etiam hominibus, 56. n. 18
- Deus componit aequaliter, & temperat inaequaliter, 57. n. 1
- Deus glorificatur per bona opera seruatorū suorum, & quomodo, 64. n. 18. 19. 20
- Deus glorificatur, quando per bona opera plures etiam glorificant Deum. 65. n. 21
- Deus impijs propter pios parcat, ut Cam saluatus est propter Noe, 73. n. 5
- Deus, cur legem naturalem Moysi dedit tabula lapidea, iudicia verò & ceremonias velamine, nec illud locauit in Arca ut tabula, sed extra ad latus eius, & quare, 73. n. 7
- Deus iussit legem Moysi ceremoniarum, lapide inscribi, sed quomodo & quali differentia lapidum, & mysterium, 73. n. 7
- Deus creauit omnia in perfectione, 92. n. 3
- Deus iussit sibi offerri sacrificia super Altare lapideum, & quare, 104. n. 9
- Deus pacis, erit merces iis qui reconciliantur fratribus, 106. n. 12

- Deus creaturæ irrationalibus dedit non solum formas, verum etiã inclinationem naturalem, 93. n. 5.
- Deus quã parum exigit à nobis, 236. n. 17.
- Deus vult postponi oblationem sacrificij, reconciliationi proximi, 98. n. 22.
- Deus respiciebat ad munera oblata in altari lapideo, & datur ratio, 107. n. 15.
- Deo seruire, & diabolo impossibile, 337.
- Deo fecerit nostra voluntas, cum aliud prestare non possumus, 136.
- Deus vult omnia esse perfectissima, & hominem præcipit, & quomodo, 93. n. 4. 5. 6.
- Deus inceptis dat perfectionem, 137. n. 12.
- Deus pronidit alimenta, priusquam crearet animantia, 136. n. 9.
- Deus ad usum hominis non solum creauit necessaria, verum etiam illi ea ostendit, 136. num. 9.
- Deus populo pepercit quando murmurauit fame, & si compulsus, puniuit verò quando alimenta spretã celesti petiit carnos, 142. 23.
- Deus seipsum dat pro premio illi qui proximum diligit, 160. 12.
- Deus occasione peccati illustriorem in homine ostendit bonitatem suam, 146.
- Deus cur solum saluauerit hominem, 184. num. 4. 5.
- Deus regens populum, quomodo se habeat in manendo, 146. n. 6.
- Deus factus homo non portatur, sed portat peccata, & fatigatur, ibid.
- Deus peccatis nostris vititur ad salutem nostram, 171. n. 15.
- Deus voluit omnes homines ex uno procedere, ut scirent vna victuros, 173. n. 1.
- Deus & in bonis, & in malis, semper nostrã salutem intendit, 175. n. 5.
- Deus ex Paradiso expulit Adam, ne aliorum scelerum illi esset occasio, 175. n. 5.
- Deus dedit populo cornutes, ne deficerent in fide, 176. n. 5.
- Deus in principio condens in mundum, non omnia fecit ex nihilo, 192. n. 1.
- Diabolus in suis tentationibus quid intendat cum hominibus, 17. n. 2. 4.
- Diabolus magnus in offerendo, sed non dat, 13. num. 2. 4.
- Diabolus cur in tentationibus Christi, diuersimode se habuerit, 13. 10.
- Diabolus quomodo tentauit Christi de gloria mundana, 21. n. 12.
- Diabolus si modicum cauda in cor hominis immiserit, se totum intus recipit, 21. n. 13.
- Diabolus si non habet sociã carnem nostram, aptus est magis fuga, quam pugna, 24. num. 19.
- Diabolus quare derelictus à Christo, & quomodo, 113. n. 7.
- Diabolus quod non potuit medio Balaam, effecit mollitiã mulierum, 163. n. 24.
- Diabolus mendax, & pater mendacij, 185. n. 8.
- Diabolus cur dicatur inimicus, cum sit spiritus, & non homo, 55. 10.
- Diaboli promissiones nil habere possunt veritatis, 14. n. 14.
- Differentia inter visionem spiritus, & corporis, & possessionem virtutis, 37. n. 27.
- Differentia inter virtutem, & gloriam, 219. num. 11.
- Differentia qua fuerit in his lege danda populo per Deum, & Moysen, 84. n. 4.
- Differentia iustorum, & impiorum in mansionibus æternis, 85. n. 8.
- Difficile inimicum diligere ex viribus nature corrupte, sed ex gratia Deifacili, 196. num. 11.
- Difficultas ieiunandi ostendit seruentiam affectum erga Deum, 299.
- Difficultas in bono operando tota est ex carnis corruptione, 321. (321)
- Difficultas ubi maior, ibi est facilius maior, Dilactio facit amantem seruum, 335.
- Dilactio inimicorum, quantum bonum afferat, 198. n. 15. 16.
- Dilactio inimicorum excedit naturam, illi repugnat, 203. n. 2.
- Diligendus inimicus quatenus opus Dei est, & imago, 194. n. 6.
- Diligendus inimicus corde, ore, & opere, 195. n. 9.
- Diligentes inimicum, quomodo cognoscantur verè filij Dei, 200. 19.
- Diligentes naturam magis, quam legem Dei, deferuntur in maiori necessitate, 179. n. 15.
- Diligentes legem Dei non deferuntur, sed præteguntur, 198. n. 15. 16.
- Diligens verè, quarit què diligit, 322. n. 10.
- Diligentia adhibenda in rebus magni ponderis,

- deris, ne male fiant. 276
- D**iligere inimicū est possibile, & blasphemia in Deum contrarium asserere, 196 n. 11
- Discipulus verus Christi non est, qui in eius sermone non manet, 273 n. 16
- Discordiarum seminatores, quā detestabiles, 175 176. n. 4.
- Distinctio animalium in lege, qua ad cibum, qua non, quid significant. 267 n. 18
- Dives, quā difficile poterit habere regnum Dei 188. n. 10. 1. 12
- Diuitiarum seruitus quā incongrua, & molesta. 347
- Dives crudelis in pauperes, orat contra se ipsum, quando orat, 286 n. 21
- Diuitiarum & Dei comparatio. 346
- Diuitis facile desolentur animum ad amorem sui, 43 n. 10
- Diuitis quomodo exhibeatur cultus diuitis, 346
- Diuitis deseruiens, ipsa sibi summam suā constituit. 338
- Diuitia mundum infernum commutare, 258 n. 16.
- Diuitia temporales, cum acquiruntur, multum laboratur & saepe in cassum. 101 n. 1
- Diuitiarum fallacia, & vanitas 349 35. 2
- Diuitis fugiunt ab iis, qui eas adorant, & eos qui illas spernunt, sequuntur, 341
- Diuitia se plurima, plurima etiā anxietates, & cū augmento tormentū est, 108 n. 20
- Diuitia à Christo spū comparantur, ad eradicandum amorem illarum. 344
- Diuites & pauperes sibi inuicem subsidio sunt. 58 n. 3
- Diuitiarum amor quā acerrimè hominibus dissuadendus, & ratio, 347
- Diuitia qua dicantur manere, & qua perdantur, 327
- Diuitiarū natura, seruituti, qua Deo debetur, est contraria, & eā excludit 346
- Diuitiarum effectum similitudine canis explicatur, 348.
- Diuitiarum cupiditas omnibus naturalis, & quantum praeualeat gratia, rationibus ostenditur. 323 n. 2
- E.
- E**cclēsia Romana quanta sit auctoritas & firmitas, 53 n. 13. 14
- Ecclesia habet & reueretur voluntē Moyses, non ut obligans, sed ut typus & umbra veritatis, 74 n. 9
- Ecclesiam sponsam quomodo Christus sibi preparauit, & mundauit Cruce, Passione & morte. 179 n. 11. & 12
- In Ecclesia licet multa opera, bona & mala intentione fiant, tamen alia sunt vitia, 215 n. 6.
- Ecclesia Christi, habet etiā ipsa thesauros, uti templum Hierosolymorum, sed pretiosiores 330 n. 12
- Eleemolynam dāns per Christum, Deo dāt, tribuens propter gloriam hominum, non Deo, sed hominibus largitur, 233 n. 12
- Eleemolyna vere datur iusto, quando datur propter gloriam Dei, 214 n. 12
- Enoch raptus est, ne malitia mutaret intellectum illius ex rectitudine. 77 n. 4
- Ephi est mensura trium modorum, 102 n. 2
- Ephod, ruina domus Gedeonis, quid significet. 12 num. 12
- Errans qui se errare, vel nouit, vel dubitat, spem lucis, & veritatis habet, & qui errorem laudat, ut opus virtutis, huius error est desperatus. 323. ibid. n. 1
- Error circa diuitias pessimus est, 323. n. 1
- Esse non habens nihil est 265 n. 14
- Esther & Iudith ieiunio de inimicis suis gloriam reportauerunt. 20 n. 9
- Euangelium, lex noua, in perpetuum duraturum, ideo non scripto, sed voce promulgatum, & quomodo. 75 n. 10
- Euangelii Christi sanguine dedicatū, uetus Testamentū sanguine brutorum. 75 n. 10
- Euangelii promissum à Deo per Prophetas, & uocatur aeternum, 83 n. 2
- Euangelij lex est ad salutem animā, & actus inter uos uetat, & externos. 160 n. 14
- Euangelium non permittit repudium, quia neq. ullam imperfectionem, 176 n. 6
- Euangelium excedit legem ueterem in dilectione inimicorum, 106 n. 10
- Excusatio friuola eorum qui dicunt se non iurare animo iurandi, 178 n. 10
- Excellentior modus, quo Christus fuit nobiscum, quam cum populo Hebraeo 147 num. 7.
- Exitus Israel de Aegypto, fuit figura reuersionis Christi ex Aegypto. 239 n. 3
- Expiatio

Expiatio die decimo mensis septimi, Passio- nis Christi figura fuit. 297	Filius Araba & Christi est, qui ipsorum virtutes imitantur. 271. 272
Explicatio visionis Ezechielis optime mora- lizata 186. n. 7	Filiationem diuinam manifeste consequen- tur inimicos diligentes, 200. n. 19. & 20
Explicatio Rota, & animalium Ezechielis, & ossium eiusdem. 19. n. 6. 7	Fily Dei vocantur virtutes, & opera bona, 221. n. 14
Vide in fine Indicis, & inuenies Exhorta- tiones, & Exempla.	Finis operum nostrorum, quibus nominibus à Christo nominatur, 228. n. 2
F.	
F acere opera nostra coram hominibus, est querere gloriam ab eis. 227. n. 2	Finis legis est coniungere homines Deo. 9. num. 15
Facere in abscondito, est gloriam querere à Deo, 228. n. 2	Finis actionum nostrarum prae oculis semper habendus, 168. n. 8
Facere opera in abscondito non propter Deum, sed ad alium finem, Deus non acceptat. 228. n. 2	Finis operis nostri est ut diligatur Deus pro- pter se ipsum, 355
Facere opera in manifesto propter Deum tan- tum est, illi acceptum. ibid.	Fines duo primarij actionis vnius, esse non possunt. 337
Facere quod quisque debet, & à lege, & à natura docetur. 250. n. 2	Finem primum, alium sibi constituens pra- ter Deum, Deummet de suo Principatu deturbare vult. 337
Facilitas errandi in opere maximi ponderis, cautos nos reddere debet. 276. n. 1	Firmitas ex veritate procedit, 89. n. 16
Farina hordeacea sine oleo, & thure in sacri- ficiis, quid significet, 229. n. 4	Flagella, quibus Deus coeret inimicos ad duo nobis conferunt, ad liberationem, & ad instructionem, 257. n. 14. & 15
Farao quàm stulte iter per mare aggressus sit. 160. n. 15	Fletus non adstat Deo, 131. n. 5
Faeltitas magna, coniuges inuicem bene co- sentire, 190. n. 14	Fractio tabularum, in quibus data sunt pri- mò lex, & custodia secundarum, quid significet, 84. n. 6
Ficus quas vidit Ieremias quid significent, & ad quid ipsi ostensa. 267. n. 19	Fructus regni caelorum, qui sint, 42. num. 6. 7. 8
Ficus bonae ex nouo ligno produci debent, 3. n. 6	Fructus proprius vineae, est honor Dei. 237. n. 2
Fidelitas, & lenitas Christi, qualis. 352	Fructus sapientia, est veritatis cognitio, li- bertas & vita, 260. n. 4
Fidem verbis Christi adhibendam ratione singulari probatur, 331	Fructus legis est in aeternum firmare, qui in custodi. 79. n. 18. 19. 20. 21
Fides sicut est principium meriti, ita visio est initium premij, 37	Fructum sua vineae qui est honor Dei, quan- ti faciat ipse Deus. 240. 3
Fiduciam accedendi ad Deum habere debe- mus, quia Pater, 278. n. 5	Fructus vineae est omne opus bonum, 246. num. 20.
Fieri voluntas Dei, quid sit, 291. n. 15	Fructus, quem capiunt illi qui ordinata sa- pientia Dei resistunt, 260. n. 3
Figura Ietunii ex scripturis. 503	Fructus eorum qui in sermone Dei perma- nent, 260. n. 4
Figura Samsonis explicatur. 59. n. 18	Fructus eorum qui in Dei sermone manent, quot sint, & qui, 261. n. 7
Filius Dei solus est magnus & quare. 87. num. 11.	Fructus obseruantia sermonis Dei, est vita, & qualis vita, 265. n. 14
Filius Dei quare potius missus est, quam alia persona. 238. n. 11	Fruendum nostris, & non alienis; nam non nostra eripientur, 139. n. 16
Fily charitas in Incarnatione apparet, & rationes dantur, 242. n. 11	Furtiuo

Furtum quam sentire à Deo puniatur, 170. num. 13.

G.

Gabaonitas seruos reddere, & non interficere, signat quid cum carne nostra facere debeamus. 114. n. 11
 Gentes qua Deum ignorant, expertes sunt salutis, 148. n. 9
 Gentiles quoque spectabant Messiam. 352.
 Gloria mundana, quam mercedem reportet. 300. n. 7
 Gloria operum nostrorum soli Deo danda. 304. num. 3
 Gloriam vanam in operibus sectantes, turpitudinem inueniunt, 235. n. 16. 17
 Gloriarum nemo debet, nisi de bonis propriis. 229. n. 5
 Gloria simulata, hypocrisis origo. 220. num. 12
 Gloriam reputat Deus, vocari Pater à nobis. 207. n. 13
 Gloria Dei est ad Deum, ut Deus, Imperiū, ad Deum pertinet ut Dominator. 282. num. 12
 Gloriam Dei usurpare, let hanc est, 342. 343
 Gloriam Deo dare tenemur in omnibus nostris, 234. num. 13
 Gloria qua Deus suos charos honorat, vera & solida, 223. ibid n. 20. 21
 Gloria Domini quomodo debeat esse supra nos, 293. n. 13
 Gloriarum de bonis aliorum, quam magna stultitia. 229
 Glorians de operibus suis, à se ipso mercedem recipit, 233. n. 12
 Gomor est decima pars Eph. 102. n. 2
 Gomor Eph. quomodo sit figura legum veteris & nouis, 102. n. 2
 Gratia Dei quam peroptanda. 92. n. 12
 Gratia inimici diligendi meretur filiationem Dei. 179. n. 16
 Gratia, & pax necessaria hominibus, prima ut sint à Deo dilecti, secunda, ut ab hominibus. 92. n. 1
 Gratiam deserentes, & opera, & casum fatana imitantur, 19. n. 10
 Tom. I. Bellintani.

Gratias agere, est Deum sanctificare, 282. n. 10

Gratia magna habere debitores, quibus debita dimittere possimus, 287. n. 27

Gula legem fregit, 11. n. 11

H.

Hereditatem volens, vult grauamen. 103. n. 3.

Homo malus, correctione fit peior. 195. num. 17.

Homini natura adeo labilis est in amore creatura, ut semper in peius prolabatur eam amando, non solum necessaria querendo, sed etiam superflua. 11. n. 20

Homines à Deo exire, & illos à Deum reuertit opus est. 9. n. 15

Homo cum sit animal rationale, facile ad consuetudinem illorum inclinatur, quibuscum vitam agit. 62. n. 14

Homini recedendum est ab iis qui illum ad malum trahunt, & adhaerendum iis qui in bono adiumento sunt, ut ex bono melior fiat. 62. n. 14

Homo si per seuerasset in rectitudine, in qua persuerat illum Deus non periisset, 73. num. 3.

Homini rectitudinem ubi inuenit Deus, ibi eam conseruauit, 73. n. 3

Homines naturaliter sibi ipsi sunt lex etiam in inferno, quoniam conscientia hominis semper manet, arguens illorum impietatem. 73. num. 6

Homini magna & pretiosa donauit Christus illos consortes faciens diuina natura. 87. n. 11.

Hominibus sunt necessaria gratia & pax, & quomodo. 92. n. 1

Homini operatio non est tantum una, sed multiplex. 93. n. 6

Homini qui non solum naturaliter agit, verum etiam liberè, Deus dedit sapientiam, qua possent reprobare malum, & eligere bonum per legem suam. 93. n. 7

Homo est mundus nobilior, mundo materiali, & ratio. 93. n. 7

Homo est res tam magna, ut à Deo solo fieri possit, 134. n. 6

Hominem in natura praefecit cunctis Deus, in esca illis simile, & qua sit ratio 135. n. 7

Homo

- Homo per naturalia perfici non potest, cum enim sit ad imaginem Dei factus, habet etiam propensionem ad Deum. 136. n. 10
 Homini non licet amputare membra sua, 160. num. 16
 Homines nec ad dexteram, nec ad sinistram debent ambulare, sed manere in medio, 165. nu. 3
 Homines pessimi, qui seminant discordias, 175. n. 4
 Homo diuitias amans, & seruiens, Deum priuat sua dominatione, 337
 Homo quamuis mendax, factus est verax, & quomodo, 185. n. 5
 Homo recedens à Deo, alium primum finem sibi constituit, 185
 Homo per opera iustitiae suum finem assequitur, 231. n. 7
 Homo piger non operatur bonum, 231. num. 8
 Homo est pulcher, quia similis Deo, qui pulcher est. 235. n. 15
 Homo peccans retorquet gloriam suam, in Deum gloriantem illum. 235. n. 15
 Homo est vitis Dei praecepta, & ideo dicitur vinea singularis, 235. n. 10
 Homo praelatus à Deo toti mundo, tamquam praestantior pars, 314
 Homo assuetus iurationi malus. 178. n. 9
 Homo assuetus iurationi, non excusatur à peccato, 178. n. 10
 Homo recusans diligere inimicum, sapiens esse non potest, 209. 17
 Homo qui opera bona facit mala intentione, alius laborat, 216. n. 6
 Homo se glorians de operibus suis, à se ipso mercedem recipit. 233. n. 12
 Homo inter ceteras creaturas, Deo est gloria maxima, 234. n. 13
 Hominum arbitrium potest soluere legem, & adimplere, 79. n. 19
 Homicida ex proposito necabatur, 96. n. 14
 Honor exhibitus homini diuitiis seruiens, cuius miseria sit. 336
 Honor & bona existimatio, hominem tuetur in virtute, 219. n. 12
 Honor & merces operum virtutis, 221. num. 16
 Honor aliunde, quam ex virtute, non gloria est, sed umbra gloria, 222. n. 17
 Honorare Deum, est illum manifestare, 241. num. 9.
 Hostia secundum Aaron defecit tunc quando sacrificium Melchisedech factum fuit. 355
 Humana infirmitas titubat quando magna promittuntur, 141. 9
 Humilitas magnum hominem reddit, 81. 82. n. 22. 23
 Hypocrita etiam delictatur in arumna, & labore corporis sui. 308. n. 5
 I.
Iacob in suo itinere fuit figura hominum Christiani, 40. n. 1. 3
 Iacob iuste persecutus est ius suum in obtinenda benedictione paterna, tum quia res à Deo agebatur, tum quia reuelatum fuerat matri, maiori seruiturum minori, 155. num. 6.
 Iacob mansuetudo qualis, & à nobis imitanda, 319
 Iacob lenis, aliquando asperitatem induit, quia lenitatem sequitur fortitudo, ibid.
 Iactantia sui ipsius improbat, ipsiusque mali effectus tanguntur, 274. n. 17
 Idola ex auro vel argento prohibuit Deus non tantum propter idololatriam, sed etiam ad prohibendum illi populo auaritiam, 124. n. 8
 Iehoa nomen Hebraeum quatuor literarum, proprium nomen Dei, 210. n. 5
 Ieiunandum esse probatur rationibus, 308. ibidem.
 Ieiunij Quadragesimalis tempore Ecclesiaster vita nostra ostendit, & quid operandum? 2. n. 2
 Ieiunij eodem tempore, lex Dei populo proponitur, 17. n. 2
 Ieiunium proponitur ad significandum quod fecerit Christus toto tempore sui ieiunij, & fuit pugna cum diabolo, & victoria, 2. n. 2
 Ieiunauit Moyses quadraginta diebus ad suscipiendam legem Dei, ieiunauit Christus similiter latus Euangelium, Christianus quoque, ieiunare debet tempore quadragesima ad se preparandum pro legis diuina obseruatione 17. n. 2
 Ieiunio vincitur daemon, 20. n. 10
 Ieiunium quare institutum, quatuor afferuntur rationes. 298. n. 5
 Ieiunium fidelissimum comes orationis, 20. n. 10
 Ieiunium

- Ieiunium est optima dieta & medicina ad euacuandos humores peccantes anima. 19. n. 8
- Ieiunantis intentio qualis esse debeat. 300. n. 6.
- Ieiunium, elemosyna, afflictiones, lacrymae sunt comites orationis. 140. n. 18
- Ieiunans propter homines, quam mercedem expectare potest. 300. n. 7. 8
- Ieiunii praeceptum, licet ante legem non inueniatur. Leuit. 16. probabile tamen illud etiam praeceptum temporibus obseruatum, & esse praeceptum à Deo. 298. n. 5
- Ieiunans propter Deum, vincit mundum, diabolum, & Deum. 302. 303. n. 9
- Ieiunium quadragesimale cur ordinetur ante Pascha. 297. 298. n. 4
- Ieiunii origo & principium. 297. n. 4. 298. n. 5
- Ieiunium quam res laudabilis ex communi hominum consensu. 306. n. 2
- Ieiunantium merces varia, secundum varietatem finis. 301. n. 7
- Ieiunium confert ad remissionem peccatorum impetrandam, & ad alia. 301. n. 4. 298. n. 5
- Ieiunantis intentio qualis esse debeat. 300. n. 6
- Ieiunans habet vitam in ore, & manducans mortem. 304. n. 10
- Ieiunare in scripturis idem est quod affligere animas suas. 297. n. 4
- Ieiunium à Deo compensatur delectatione mentis. 299. n. 5. 308. n. 5
- Ieiunii difficultas feruentiorem affectum animi erga Deum ostendit. 299. n. 5
- Ieiunandum cum laetitia. 300. n. 6
- Ieiunii praeceptum etiam praeceptum temporibus probabile est à Deo mansisse. 298. n. 5
- Ieiunium corporale mentem eleuat. 299. n. 5
- Ieiunium quatenus opus virtutis, est dignum mercede. 300. n. 7. 310. n. 7
- Ieiunium quam vim habeat aduersus pericula. exempla. 302. n. 9
- Ieiunii merces caelum est. 302. n. 9
- Ieiunium cur obseruandum. 5. 6. n. 5. 6. 7
- Ieiunium est opus iustitiae. 297. n. 3
- Ieiunium esse antiquissimum, & necessarium, quatuor rationibus probatur. 298. vsque ad 299
- Ieiunii effectus. 19. 20. n. 9. 10. 11. 303. n. 9. 305. n. 10
- Ieiunium quam sit gloriosum ostenditur scripturarum exemplis. 306. n. 2
- Ieiunii figura est caro, similia, & vinum, & quomodo. 307. n. 3
- Ignorantia comitatur voluntatem peccantem, & affectum inordinatum. 263. n. 19
- Immolatio iacca, & combustio illius aperta, Passionem Christi significat. 365
- Immunditia qua aspersione cineris, & aqua purgabatur, contraheretur ex tactu cadaveris humani, & durabat diebus septem, quid significet. 366
- Incarnatio Filii manifesta charitatem Patris, & Filii. 242. n. 11
- Incarnatio si à Patre facta fuisset, non ita manifestaretur charitas Filii. ibid.
- Infidelitas Iudaorum, causa fuit salutis gentium. 171. n. 15
- Inimicus est proximus, sed non è conuerso. 193. n. 5
- Inimicum occidentem ex insidiis, vetus lex iubebat tradi in manus cognatorum occisi, ut de illo sumerent decretam poenam. 204. n. 6
- Inimicorum dilectio, quam perfectionem secum asserat. 192. n. 1
- Inimicos diligere iubet Christus, ut ipse primogenitus habeat multos fratres. 207. n. 13
- Inimicus dicitur, qualiter persequitur & odit. 194. n. 5
- Inimici nomine quid intelligatur. 193. n. 4
- Inimicum diligentibus, quanta merces. 198. n. 13
- Inimicum diligens dicitur esse & stare in sinu Patris. 208. n. 15
- Inimicus diligendus, quatenus opus Dei, & imago. 166. n. 6
- Inimicus cur diligendus ratione probatur. 203. n. 2
- Inimicus homini triplex. 155. n. 3. 4
- Inimico non est credendum explicatur. 248. n. 23
- Inimicorum conuersatio qualis esse debeat. 154. n. 1. vsque ad 7
- Inimicum diligens, quomodo plus amet proximum, quam se ipsum. 206. n. 10
- Inimici duplici ratione oderunt homines; primo, quia

- me, quia sunt iniqui; secundo, quia iniquitatem contra illos acciunt. 204. n. 6
- Iniquitas de sui natura molesta est. ibidem.
- Iniurias non posse ulcisci priuata auctoritate, quacumque lege sancitum est. 189. n. 12
- Inobedientiam superiorum quam rigoroſe Deus puniat exemplum. 170. n. 13
- Inſpiciens, ſe ſapientem putans, infeliciffimus. 323
- In intellectum nihil non cadere poteſt. 192. num. 1
- Intentione ſecundaria, qua eſt occaſio & cauſa ſine qua non, poterat occidi homo, occidens proximum, etiam zelo vindicta. 204. n. 6
- Intentio iſta ſecundaria & minus principalis non admittitur in lucro ex mutuo, ex vi mutui. 205. n. 7
- Intentionis oculus debet dirigi in Deum. à pag. 331. uſque 880 336
- Intentio obliqua in opere, quantum malorum ſit cauſa. 220. n. 13
- Intentio uocatur oculus, quia qua ſpectamus attente intendimus, unde ſpectare idem eſt quod uidere. 332
- Intentiones apud Philoſophos dicuntur ſpecies illa, quibus tenditur in obiectum. ibidem.
- Intentio duplex eſt, reſta qua dicitur ſimplex, & obliqua, qua dicitur nequam. 332. n. 3
- Intentio reſta in opere eſt, qua principaliter gloriam Dei inquirimus, & hac ſola eſt neceſſaria. 216. n. 7
- Intentio ſecundaria lucri admittitur in cultu diuino, non autem in mutuo, & redditur ratio. 205. n. 7
- Intentio bona in operibus bonis ſi non adſit, bona eſſe non poſſunt. 214. n. 4
- Intentio ſincera in ſeruendo quantum ualeat. 223. n. 20
- Intentionis mala effectus, quales. 332
- Intentionis bona effectus eſt placare Deum. 333
- Intentioni reſta, cur nomen bonitatis attribuat. 333
- Intentio minus principalis in mutuo cur non excuſet ex vi mutui à peccato, in cultu uero Dei excuſet à ſimonis, qua, & qualis. 205. n. 7
- Inuectio contra eos, qui diuitias quarunt. 108. n. 20
- Inuectio contra eos, qui loco boni fruſtus, Deo offenſas rependunt. 253. n. 6
- Inuectio contra eos qui uocationi beneficiorum ingrati non reſpondent. 215. n. 10
- Inuectio contra eos, qui eorum malitia ſepulant ordinationem ſapientia Dei peruertere. 259. n. 3
- Inuectio contra auaros. 327
- Inuectio contra eos, qui in diuitiis & eo ſidunt, & ſeruiunt. 320
- Ioſeph quia uirtutes habuerit, cur dilectus à Deo inter ceteros. 356
- Ioſue ſiſtens ſolem, & Angelus in Piſcina mouens aquam Chriſtum figurant. 110. n. 1
- Ioſue Hebraice Latine Ieſus. 270. n. 3
- Ioſue filius Nun. fuit figura Saluatoris noſtri Ieſu. 270
- Ira ſecundum zelum iuſtitia, bona & quando liunde, mala. 96. n. 15
- Ira tollitur recõciliatione. 96. n. 14 15. 16. 17
- Ira non poteſt eſſe primum peccatum in homine, & quomodo. 97. n. 17
- Ira eſt ignis cõburens, atq; cõſumens. 157. n. 8
- Iracundus uariis peccatorum generibus ſi implicat. 97. n. 17
- Iraſci, & punire, alienum à natura Dei. 322
- Iſaac quare dicatur unigenitus Abraham filius, reliqui uero concubinarum. 61. n. 12
- Iſmael quare eiectus ab Abraham, & eius myſterium. 62. n. 13
- Iter populi Iſraelitici per deſertum, figura uia noſtra. 1. n. 2
- Iudaſi propter incredulitatem, amiſerunt libertatem. 270. n. 1
- Iudaſi tempore Chriſti ſeruiabant Romanis. 264. n. 12
- Iudaſi ſugillant Abraham quod habuerit filios ex fornicatione. 271. n. 10
- Iudicantes ſecundum exteriorem apparentiam falſo iudicant. 198. n. 13. 14
- Iudicibus cur præcipiebatur, ut iudicarent in portu ciuitatis. 230. 1
- Iudicium quod fiebat in portu ciuitatis, eſt iudicii noſtri figura ſcindi in exitu uia noſtra. 158. n. 11
- Iuramentum cur prohibeatur à Chriſto in Euangelio. 179. n. 11. uſq; ad 15
- Iuramentum cur prohibitum ſtatim poſt datam legem Dei notitiam. 184. n. 4
- Iuramentum adhibetur, quia charitas deſecit. Iura-

Lex Dei qui perpetua, obseruatoribus perpetuitatem dedit.	85. n. 8	Lenitate eadem Christus unxit suos Apostolos.	318
Lex Evangelica maiorem magnitudinem confert, quam Moisaica.	87. n. 12	Leuitis non iubebatur seruire nisi ab anno 25. usque ad 50. & ratio.	252. n. 5
Lex Evangelica super omnia, dilectionem proximi intendit.	105. n. 10. 11. 12	Liberari non petimus ab omnibus malis, sed à debitis ex peccato.	286. n. 26
Lex vetus erat umbra futurorum bonorum, quia promittebat, & non dabat.	75. n. 13	Libertas dicendi, ad quam confusionem reduxerit mundum.	186. n. 7
Lex fuit nobis Pedagoga ad Christum.	76. n. 13. 14	Libertas, in uoluntibus significatur.	267. n. 20
Lex vetus continebatur in noua, & conuerso.	76. n. 15	Libertate se priuans ad obediendum legi Dei, liber constituitur.	268. n. 20
Lex Dei quare dicatur antiqua.	83. n. 1	Libertatem uolens contra uoluntatem Dei, seruus & captiuus remanet.	268. n. 20
Lex Dei quare data est in tabulis lapideis.	84.	Linea recta qua inter duo puncta una tantum est.	312. n. 3
Lex est mensura, qua homines cognoscuntur, qui magui, qui parui.	87. n. 11	Locutio creaturarum insensibilium est operatio, responsio est obedientia, presentia est promptitudo ad obediendum.	355. n. 10
Lex qua regitur homo est conformis arbitrio hominis, & sapientia diuina, & quomodo.	93. n. 6. 7	Locus triplex, Caelum, Purgatorium, & Gehenna; primus & secundus est filiorum, tertius est hostium Dei.	168. n. 3
Lex diuina quomodo impressa in cordibus, & data in tabulis prius, in volumine postea, & quid intendat.	93. n. 7. 8	Lucerna tabernaculi contra meridem, quid significet.	228. n. 5
Lex aliquid operabatur, sed opus ad perfectionem non adducebat.	111. n. 2	Lumen veri, & desiderium boni à priuatis hominibus sunt indita, quorum conuersione nihil perit.	323. (324) n. 5
Lex vetus spectabat potissimum polytiam, & respiciebat actus externos.	160. n. 14	Lux, quare à Moyse primo dicatur facta.	
Lex Euangelij expresse respicit animam salutem, & internam & externam.	160. n. 14		
Lex vetus promittebat Filium Dei, & ad illum tendebat.	247. 248. n. 12		
Lex Dei ieiunio prima in Scriptura ubi legitur, & eius explicatio.	297. n. 4		
Legis Euangelica excellentia etiam cognoscitur in hoc, quia perfectiorem intentionem requirat in operibus, quam faciebat lex antiqua.	212. n. 2		
Legis ueteris summa in dilectione consistebat.	106. n. 10		
Legis Euangelica finis, est, ut nos ad statum innocentia reducat.	183. n. 1. 2		
Legis obseruantia facit hominem magnum.	80. 81. n. 21. 22		
Legis Dei in terra, nihil dulcius.	52. n. 10		
Legis Euangelica excellentia.	27. n. 12		
Legis Dei effectus boni, quatuor.	14. n. 26		
Legis Euangelica tempore, etsi omnibus uel liceat, tamen in ea ieiunium commendatur, & Quadragesimale, Ecclesiastico precepto habetur.	10. n. 19		
Lenitatem & mansuetudinem ostendit Christus in sua Passione, & quomodo.	358		

M.

Mala quae sequuntur ex multilegibus, maxime in oratione.	289
Mala Deus homini permittit, ut perfectam reddat, & illi uisibilem.	192. n. 1
Mala per se non possunt habere bonum medium.	213. n. 3
Mala quae consequuntur illos, qui Deum derelinquunt.	275. n. 19. 20
Malitia hominis dignoscitur quanta sit, ex parabola uinea.	294. n. 1
Malum de sua natura, ullo modo bene fieri non potest.	213. n. 3
Malum minus uitam solitariam ducere, quam duram cum aliis.	174. n. 1
Malum quam magnum errare in uita eligenda.	266. n. 16
Mali subsequenti consideratione, regulatur in bono presenti exemplum datur.	169. n. 10
Mansuetus solus dominatur toti mundo.	180. n. 14

- Mansuetus facillimo negotio fit Dominus
 ritus orbis. 181. n. 16
 Mansuetus non cedit iuri suo, cum Deum
 habeat defenforem. 181
 Machia nomine omnia peccata carnalia cõ-
 prehendantur. 160. n. 14
 Machiam fugiendi precipua ratio est confi-
 deratio gobenna. 160. n. 15
 Memoria mali in bonis est habenda. 432. n.
 6. rationes ad hoc mouentes. 167. n. 7
 Memoria boni in malis est bona ibid. Addi-
 tur exemplum. 166. n. 7 (186. n. 7)
 Mendax multa promittens cui comparetur.
 Mendax, & periturus destruit perfectionem
 legis Euangelica. 185. n. 5
 Mendacium ut destrueretur, Christus qui
 est veritas natus est homo. 185. n. 5
 Mendacium reprehenditur. 185. n. 5
 Mendacium est malum nostrum. 262. n. 8
 Mendacium eiecit Adã de Paradiso. 275. n. 19
 Merces iunij est calum. 302. n. 9
 Merces diligentis inimicum, qua & quanta.
 179. n. 16 198. n. 14
 Merces diligentis inimicum quanta sit in
 specie. 179. n. 17 (n. 15)
 Merces operum n. strorum à quo fit dãda. 221.
 Merces operum n. strorum, qua ab homini-
 bus expectatur, cuiusmodi sit. 221. n. 16
 Merces operum siue expectetur ab homini-
 bus, siue à Deo, honor dicitur 222. num.
 16. 17
 Merces ista honoris, qua datur ab homini-
 bus, cuiusmodi natura sit, explicatur.
 222. n. 17. 18. 19
 Merces honoris qua expectatur à Deo, qualis.
 223. n. 20
 Merces operum nostrorum ne amittatur, quid
 faciendum. 231. n. 7
 Meritum correspondet premio. 168. n. 8. &
 107. n. 17. & 179. n. 16
 Militum Christi signum est veritas, militum
 vero diaboli est mendacium 262. n. 9
 Missio seruorum ad requirendum fructum, est
 prouocatio ad prestandum debitum 240. n. 8
 Missio filij ad exquirendum fructum, quid
 signifi. et. 241. n. 9
 Modus quo Christus nobiscum Deus fuit,
 excellentior illo quo cum populo Hebrao
 ambulauit. 223. n. 6 7
 Modus domiuandi secundum Euangelium
 qui sit 180

- Modi quibus usus est Christus in lege noua
 serena, & quot. 27. n. 2
 Modus quo Deus saluauit hominem, debet
 esse Deo dignus. 146. n. 5
 Modus habendi beatitudinem in duobus cõ-
 sistit in unione, & gustu. 32. n. 13
 Modij tres, & sex hordei donati à Booz,
 Ruth, cuius rei sunt mysterium & figura.
 102. n. 2. 3
 Mūdus malignus depingitur uisione quadã
 Exechielis admodum consona. 186. n. 7
 Mundus quid dicat de illis, qui diligunt i-
 nimos. 198. n. 13
 Mundus sapientes putat, qui inimicos non
 diligunt. 209. n. 17 (327. n. 2)
 Mundus dicitur uinea, quã Deus plantauit.
 Mundus à quo sit factus infernus. 298. n. 16
 Mundanarum rerum sollicitudo rationibus
 dissuadetur. 19. n. 2
 Montu Garezim benedictiones, & Montis
 Nebal maledictiones erga, & contra eos
 qui vel obseruant, uel transgrediuntur
 præcepta diuina. 313. n. 2
 Mors spiritualis & corporalis processit ex ci-
 bo. 310. n. 8
 Mors orta est ex peccato, & corruptio ex for-
 ma imperfectione. 72. n. 1
 Mors non ferret nisi peccatum illam aculea-
 tam fecisset. 122. n. 4
 Mortis nomina, omnis poena comminata fuit
 primo parenti. 265. n. 14
 Mori posse est defectus uita. 266. n. 15 (322)
 Morticina à lege prohibita, quid significent.
 Morticina quare neque tangere, neq; man-
 ducare liceret. 302
 Moyses post ieiunium 40. dierum legem ac-
 cepit. 11. n. 11
 Moyses, & Aaron erant Aquile, quibus
 Deus portauit populum. 147. n. 7
 Moyses licet Dei amicissimus, nunquam ta-
 men uocauit Deum, Patrem. 289. n. 5
 Moyses zelatus honorem Dei, obtinuit populo
 peccati remissionem. 292. n. 12 (292)
 Moyses Princeps Ecclesie Christi, & quomodo.
 Moyses cur dicatur sequester, & medius in-
 ter Deum & populum. 4. n. 8
 Mulier litigiosa, quam insupportabili. 172.
 n. 15. 184. n. 2
 Mulier pulchra fortior immundo spiritu, &
 blanditia carnales insidiis infernalibus.
 163. n. 4

Multitudo impiorum cogit diuinam iustitiā ad peccata uoliscenda. 73. n. 5
 Multitudo languentium in quinque portibus, quid significet. 128. n. 17
 Mandana despicenda rationibus probatur. 14. ibid. n. 27
 Munera oblata illicitiunt, & afficiunt animum erga offerentem. 217. n. 6
 N.
 Natura non agnoscit regnum in paupertate, potestatem in mansuetudine, in luctu consolationem, in fame facietatem, ut cognoscit sapientia acquisita in schola Christi. 117. n. 15(2)
 Natura docet quid facere teneamur. 250. n.
 Naturalem legem Deus posuit in corde, ut esset aeterna. 73. n. 6
 Naturale non solum est homini amare summum bonum, verum etiam ad id adiuuatur à diuina gratia. 323. n. 2
 Necessarium auxilium spirituale ad beneoperandum, quantumcumq; uirium habeamus. 229. ibid. 130. n. 5. 6
 Necessitas uera, & falsa potestas, quomodo urgeant hominem. 13. n. 24
 Necessitas Saluatoru cognoscitur ex hoc, quia nullus potest saluare nisi Deus. 364
 Noe non solum ingressus est Arcam ut saluaretur, sed ut ab impijs etiam elongaretur cum adhuc corrupta non esset omnis caro. 73. n. 4
 Noe maledixit Canaan tamquam iudex, & quomodo. 189. n. 12
 Noe saluatus non tantum propter suam iustitiam, verum ut omne semen hominu & animalium saluaretur. 286. n. 22
 Noe adificans Arcam monebat homines diluuium esse venturum, ipsi uero adificabant. 5. n. 9
 Noe solus reperitur iustus. 5. n. 9
 O.
 Obedientia Deo praestanda, ne nos derelinquat. 270. ibid. n. 4. 5
 Obedientia peccato praestata seruitutem inducit. 270. 271. n. 6. 7. 8
 Obedientia nos coniungens Deo, magnos facit. 87. n. 11 16. 2
 Obsequium Deo est manere in uerbo Dei. 261. n.
 Oblationem spontaneam uolebat Deus comedi coram se, & ut omnes cum offerente interessent, quid significet, explanatur. 278. num. 6
 Oblatio similia, qua fiebat in lege ueteri, quid significet. 228. n. 3
 Oblatio hordeacea ad quid offerebatur, & quid denotet. 229. n. 4 (n. 24)
 Occasio mali quam diligenter fugienda. 163.
 Occasio peccandi, arma diaboli. 163. n. 25 (24)
 Occasio peccandi, quanta vim habent. 163. n.
 Occidere occisorem trahitū in manibus proximis occisi non licebat zelo uindictae, sed solum zelo iustitiae. 205. n. 9
 Oculi simplex est oculi purus, cui nihil extranei permixtum est. 332
 Oculi nisi habeat lucē, ad nihil ualeat. 341
 Oculi est uia ad concupiscentiā. 162. n. 21. 22
 Oculi est uia ad animam quo exteriora ad illam intrant. 162. n. 21
 Oculi exterior caute custodiendus, ne erga illicita afficiatur animus. 162. n. 21. 83. n. 1
 Oculi preceptor omnium iniquitatum. 162. n. 22
 Oculi nomine Christus intelligit actionē. 332
 Oculi nomine intelligitur intentio siue bona, siue mala. 332
 Odientes inimicos, quanta poena multentur. 202. n. 21
 Odio habenda ea ea omnia qua salutem impediunt. 164. usque ad finem.
 Odio habere hominem, ut homo est, & imago Dei, uetatur à lege diuina. 194. n. 6
 Offendere Deum etiam in paruis, non est paruum. 170. n. 33
 Offendere proximum, est offendere Deum. 209. n. 16
 Offensus tenetur reconciliari, cum offendens offensus est poenitens. 156. n. 3
 Offensio proximi de sui natura est iam mala, ut cum quis talis esse deprehendatur, semper se excuset. 344. (22)
 Offensio proximi maxime Deo displicet. 98. n.
 Officium intellectus est discernere inter bonum & malum, ne decipiatur homo. 165. num. 4
 sicut operibus bonis sanctorum glorificatur Deus, ita malis malorum blasphematur. 64. n. 20 (212 213 n. 2. 3. 4)
 Opera omnia in honorem Dei sunt dirigenda, in Operibus bonis cur recta intentio habenda, rationibus probatur. 216. usque ad 220
 Opera nostra dicuntur Filij Dei, & quomodo. 221. n. 14 Opera

- Opera nostra talia esse debent, ut glorificent
Patrem nostrum. 58. n. 5
- Operandum recte variis de causis. 60. 61. &
seq. n. 9. vsq. ad 24.
- Opera bona cur dicantur lux. 59. n. 6. 7
- Operanti male, terminus est infernus. 168.
n. 8. 9. 10.
- Opera nostra euplici modo possunt habere
peccatum. 211. n. 8
- Opera bona sunt opera veritatis, quia à Deo
procedunt. 59. n. 6. (168. n. 9. 10)
- Operum bonorum, quale sit finale primum.
Opus virtutis allicit ad se probos, & impro-
bos. 60. n. 8. (168. n. 9. 10)
- Operanti bene quam uberrimus fructus.
Opera bona sunt opera Dei, & nostra, &
quomodo. 60. n. 9. (n. 9. 190. n. 13)
- Operanti male quam pessimus fructus. 168.
- Opus bonum non solum placet Deo, & homi-
nibus, verum & Auditori ipsi. 61. n. 12
- Operatio hominis non una tantum sed mul-
tiplax. 93. ibid. n. 6. 7
- Opera abundantiora à Christianis merito
exercentur, datur ratio. 101. ibid. n. 1. 2
- in Operibus duo sunt summa operis, & finis,
212. n. 2
- Opera bona, non recta intentione facta, ope-
ranti sunt inutilia. 216. n. 6. (214. n. 4)
- Opera bona possunt male fieri ex dupli capite
Operum omnium differentia, & quomodo bene
& male fieri possint. 214. n. 4. (213. n. 3)
- Opera quae sunt quibus conveniat nomē iustitia.
Operibus nostris, quae intentio requiratur,
ut perfecta dici possint. 213. n. 3
- Opera directa ad placendum hominibus, qua
merces eui debeatur. 213. n. 15
- Opera facta ad placendum Deo, quae merces.
223. n. 20. 231. n. 7. (228. n. 2)
- Operum nostrorum gloria propria non est quarēda
Opera bona sic fieri debent, ut fructus non a-
mittatur. 214. n. 4
- Opera munda & immunda significantur per
pices qui habent & non habent pennulas
& squamas. 301
- Oratione non petimus à Deo, quasi nesciat
quibus indigemus. 277. ibid. n. 3
- non Orans non ascendit, nec montem, nec
templum. 293. n. 14
- Orationis perfecta forma fuit illa Esther, qua
servavit animam suam, & populi sui. 140. n. 18
- Orationis affectus debet esse maximus. 277. n. 3
- Orationis Dominicalis tres prima petitiones
explicantur. 290. vsque ad 293. n. 9
- Oratione Dominicali erigitur, & deprimi-
tur animus orantis. 278. n. 7
- Orationis affectus accendit formula, quae tra-
ditur Christi, verbis Pater noster. 278. n. 4
- Orationis excellentia. 277
- Orationis multiloquium daturatur. 289. n. 4
- Oratio nostra dirigitur non ad hominem, sed
ad Deum, qui nobis dat omnia, cum sit Pa-
ter. 278. n. 5. (286. n. 2)
- in Oratione non est fidendum viris, propriis.
Oratio quam intentionem requirat, & quo-
modo orandum. 289. n. 5
- Orationes nostrae, quae praefatione sint incho-
anda. 289. n. 5. (276. n. 1. 288. n. 2)
- Orandi modus ethnicorum, nobis cauendus.
Orationis praecipua res consistit in confidentia
Dei. 290. n. 7
- Oratio Dominica non tantum docet ut exau-
diamur, sed regulat omnia. 288. ibid. n. 2
- Oratio quomodo sanctificetur Deus. 279. n. 9
- Orandi formula, quanta de Deo ostendat.
278. n. 4
- Ordo erga superiorē secundum bonam Philoso-
phiam praecedit aequalē & inferiorē. 98. n. 19
- Ordinis ratio quem observat Christus in sua
preceptionis formula. 291. n. 11
- Origo avaritia est sollicitudo rei necessaria,
ex qua gradatim ascenditur ad servitu-
tem simulachrorum. 338
- Otiositas quam fugienda. 231. ibid. n. 8. 9
- in Oratione cur dicamus, Pater noster qui es
in caelis. 294. n. 14
- P.
- P**anis corporalis nomine quid intelliga-
tur. 282. n. 17
- Panis anima quis & qualis sit. 282. 283. n. 18
- Panem petimus pro omnibus, ideo dicimus,
Da nobis. 283. n. 20. (12)
- Passio Domini est altissima vox ad nos. 256.
- Passio Christi à quibus aucta fuerit. 118.
19. n. 20. 21. 22. (120. n. 22)
- Passio Christi est pretium totius orbis terrarum.
Passio Christi duo spectat, honorem Dei, & sa-
lutem hominum, & quomodo. 365. n. 5
- Passione fructus sunt peccatorum infirmi, anti-
tax. 120. n. 22
- Pater dicitur Filius, & Filius Paterem am-
remittit, qui est Spiritus sanctus, nexu
utriusque. 242. n. 11

- Pater non mittitur.* 242. n. 11
Pater noster dicitur, ut signetur omnium esse Patrem communem. 278. n. 9
Pater aternus quibus modis traxit gentes, ut essent hereditas Christi. 35. n. 7
Patrem dum nominamus, eius providentiã consequemur. 290. n. 7
Patientia Dei cum peccatoribus quam diuturna. 253
Patientia quantas habeat vires. 182. n. 17
Patientia est arma, qua vincitur in bello legis Evangelica. 191. n. 17
Pauperes ab Euangelista cur dicantur mansueti, & humiles. 355
Paupertas voluntaria, constituit hominẽ liberum à curis huius mundi. 5. n. 9
Paupertas, aut infirmitas, non impedit regnum caelorum quin possimus assequi. 55. num. 17
Pax itinerantibus quam necessaria. 171. n. 15
Pax hominibus nulla potest esse nisi carne domita. 114. 115. n. 11. & 12
Pax hominum quam expetenda. 92. n. 12
Pacis amatores quam esse debeamus rationibus probatur. 176. ibid. n. 6. 7
Pacis commoda. 166. n. 6
Pacis singularis pulchritudo. 193. n. 1
Pacis turbator, non spectat ad Christi Ecclesiam. 176. n. 7
Pacis motiva multa. 166. n. 6
Peccatis assuetus facile irascitur. 97. n. 17
Peccans tantummodo patitur. 122. 22. 122. n. 3. 4. 5
Peccator seipsum non habet. 120. n. 22
Peccator à Deo recedit. 123. n. 5
Peccator sua natura bonũ quid est, sed malum sua voluntate. 123. 319. n. 5
Peccatores sunt carbones nigri propter scelera, & quomodo. 157. n. 8
Peccans quomodocunque usurpat id, quod est Dei. 170. n. 13
Peccatis nostris Deus quandoque vitur ad salutem nostram. 171. n. 15
Peccatum omnium malorum illuuiem in mundum induxit. 351.
Peccatum ut cognoscatur, opus est lumine Dei. 235. n. 16
Peccatum quomodo seruitutem, inducat. 264. n. 11. 12. 13. 270. n. 5
Peccata clamare est peccatores infames red- dere. 301. 302. n. 8
Peccatum omne, quomodo à mendacio originem trahat. 263. n. 10
Peccator iuste punitur, qui se creaturus iniuste oblectauit. 122. n. 4. 5. 6
Peccati poena non mensuratur à voluptate peccantis, sed ex Dei ordinatione. 170. n. 14.
Peccata sunt opere mortua, qua mortui in peccatis operantur. 2. n. 5
Perfectio summa in terris proposita est hominibus, regnum caelorum in summo caelo. 94. n. 9
Periculosus certamen circa spiritualia, quã circa corporalia. 12. n. 21
Periurium nunquam licitum. 213. n. 3
Perseuerantia dat operi mercedem. 232. n. 10
Personam respicere in iudicio est detestabile. 204. n. 4
Peticio duas habere debet conditione ut exaudiatur. pag. 138. n. 14
Petitionibus nostris, ab omnibus malis liberari non petimus, sed à culpis. 1286. n. 5
Petitio aliquando iusta est, sed modus iniustus. 139. n. 10
Piger deleatur in ignavia sua. 308
Pœna magna est tradi ab eo qui punitur amicis. 160. n. 17
Populus Hebraeus crapula legem fregit. 11. num. 11
Populum Hebraum duxit Deus per desertum, ne deleberetur in via, & sifteret. 157. n. 9
Populo Deus in deserto prabit alimenta aliunde, ne illi loco adhaereret; sed soli Deo. 157. n. 9
Populus Dei, vocatur Filius Dei primogenitus. 207. n. 14. 238. n. 2
Populus Christianus rectius dicitur Filius Dei, quia est corpus Christi. 239. n. 4. 5
Populo Christiano est essentiale honorare Deum. 238. n. 2
Populo Dei tria prohibeantur, & quid significent. 248. n. 22
qua omnia Populo Christiano moraliter accommodat. 248
Populus Israel in deserto non tenebatur ad sacrificia ex lege. 251. n. 4
Possidens Deũ, omnia simul habet. 36. n. 24
Potentes pauci, qui debiles non offendant. 188. n. 10
 Potentia

- Potentia Dei non est alligata legibus naturae. 141. n. 21
- Præcepti vniuersiſque est actus & obiectū. Præcepti dilectionis proximi, est actus, dilectio, obiectum, inimicus. 193. n. 3
- Præceptum de ſacrificando Deo, aliud est à præcepto de reconciliando. 105. n. 10
- Præceptum de diligendo inimico ex viribus natura difficile, ex viribus gratia Dei facile. 196. n. 11
- Prædicatores debent eſſe lux verbo, & opere 54. n. 15 vsque ad 22 (262. n. 8)
- Prælium in cælo factum fuit in mendacio. Prælium factum in Paradiso Terreſtri, fuit ſimulacrum prælij cæleſtis, & quomodo, ib.
- Premium debet correfpondere merito, 168. num. 8
- Premium, & poena quando ſunt magna, legum excellentiam oſtendunt. 103. n. 4
- Præſentia non ſolum conſideranda, verum, & futura, 103. n. 6
- Præſtantia rei, & facilitas errandi faciunt homines attentos, 276. 1
- Præſtigijs rei accendit animum ad concupiſcendum, & labor generat tadū, 319. n. 8
- Præuicator legis, diſſipatur, 79. n. 18. 19
- Præuicatoris legis diuina; quàm ingens ruina, 88. ibid.
- Primitia & decima, Dei gloriam ſignificant, & quomodo, 69. n. 5
- Primogenita, & primitia non poterant cedere in uſum hominum, ſed Dei tantū, volebat tamen ut de immolatis ederent comam domino, & ratio, 230. n. 6
- Principibus populorum, quàm conuenientiffima opera bona ſupra alios, edoctis ſic à Chriſto, 18. n. 4
- Principium in quo Deus creauit omnia, ſex illis diebus continetur, 92. n. 4
- Promiſſio Regni Cæleſtis conſolatur, dirigit, noſq; quaſi beatos reddit. 103. n. 4.
- Promiſſiones Diaboli nullam poſſunt habere veritatem, 14. n. 14
- Pronitas ad malum a deo facta eſt naturalis, ut ab adoleſcentia uigeat, noſq; in profundum peccatorum impellat, 22. n. 18
- Proportio mercedis non eſt ad æqualitatem, ſed ad proportionem; in retributione autē datur exceſſus, qui pro momentaneo datur æternum, &c. 170. n. 12
- Proportio inter hanc uitam, & aliam alterius ſæculi, 168. n. 9
- Propheta nullus acceptus eſt in Patria ſua, pulchra, & mortali expoſitio, 198. n. 13
- Proſperitas malorum non eſt inuidenda, 168. 173. n. 9.
- Proſperitates & aduerſitates communiter in lege veteri proponebantur propter retributionem, 213. n. 2
- Prouidentia Dei bonis annectit mala, & mala bonis, & hoc ad bonum noſtrum, 169. num. 9. 10
- Prouidentia Dei erga creaturas mirabilia eſt, 279. n. 9
- Proximi noſtri ſanguine coniuncti ſupplicia Deum offendentiſſicis oculis intueri debemus, 163. n. 20.
- Proximus dicitur ille, qui eſt capax miſericordie & beatitudinis, 194. nu. 5.
- Prudentia nobis opus eſt, ut ad terminum perueniamus. 212. n. 1.
- Prudentia Chriſtiani, qua ſint partes, 209. vsq; ad 211 211. n. 17
- Prudentia magna eſt ſcire, quo oculi ſint conuertendi, & auertendi, 183. n. 1
- Pugna inter carnem, & legem irconciliabilis, 11. n. 12
- Purgatorium innuitur in verbis Euangelij. Ne mittaris in carcerem, 168. n. 8

Q.

Quadrageſimale ieiunium cur inſtituatur ante Paſcha, pulchra rationes, 297. ibid. 298. num. 4

R.

Ratio & lex dictæ, ut quiſq; præ ſuimet curam habeat, & poſtea proximi, 44

Ratio ſibi ipſi eſt lex; & pariter ratio legis, 204. num. 5.

Reconciliatio cum proximis, nõ ſolum bona, verum neceſſaria, 98. n. 19. 20.

Reconciliatio tenetur offenſus parcere, 99. n. 21

Reconciliatio cum proximo ſuadetur variis rationibus, 166. n. 6

Reconciliatio ut bene fiat quid præſtandum, 99. num. 20.

Rectitudinem originalem ubi inuenit Deus, naturam etiam conſeruaui, 73. n. 3

Rectum non ſequens, multipliciter errare poſteſt, 217. n. 10

s 2

Reges,

- Reges, & Sacerdotes ungebantur, & ad quid, 354
 Regia Dei potestas quando apparebit, 280. n. 12. 13. 14.
 Regnum Dei, cur dicatur veniens, 280. num. 13.
 Regnum magnum Mansuetudini debetur, 180. n. 15
 Regni nomine quid intelligat Euangelista, & cur variis nominibus designetur, 41
 Regum caelorum sub typo thesauri designatur, 313
 Regni Dei aduentum petens diligit Christum, 281. num. 14.
 Regnum Caelorum intelligitur pro regno ipsius Dei, 80. n. 21
 Repudium uxorum permisit Deus, obdurtiam illius populi Hebraici, 175. n. 5
 non Resistere imperatur à Deo, & quomodo, 180. n. 14 & 181. ibid. n. 16
 Res quando durabilior est pretiosior, 72. n. 1
 Res breui durans est velut umbra, ibid. n. 1
 Res graues grauibus circumstantiis debent excernari, ut illi debitus honor exhibeatur, 27. n. 1
 Resistere malo quomodo liceat, & quomodo non, 188. n. 11. 12
 Resistere bono, quam magnum malum, ibid. num. 9
 Resistentia diabolo facienda, 15. n. 27. 28. 29. qualis esse debeat, 11. n. 17
 Restitutioni sanctitatis deperdita in adulto, eius requiritur voluntas, 146. n. 5
 Ruminare quid significet, 38. n. 17.
 Ruth quomodo sit inter Matres Christi, 86. num. 10.
 Vide in fine Indicis, & inuenies Representationes.
- S.
- Sacerdotibus templum ingressurus vinum interdicitur, 150. n. 13
 Sacerdotes portare peccata sanctuarij est luere poenas pro peccatis, 344.
 Sacerdos ingressurus ante Arcam Domini, audiabat sermones Domini, quos populo renuntiabat, quid significet, 4. n. 8
 Sanctificatio fiebat per sanguinem, ita Christus fecit, 354
 Sacrificiorum pars qua consumebatur igne, cedebat in partem Dei, reliqua vero in partem hominum, 51. n. 8
 Sacrificia quomodo sint grata gustui Dei, ut ei sint in odorem suauitatis, 51. n. 9
 Sacrificium Deo offerre ex pauperum substantia, est uictimare Filium in conspectu Patri sui, 215. n. 5
 Sacrificium odorat Deus oblatum ab im-mundis, 99. nu. 22.
 Sal quo condire debent Apostoli, Galii est, non maris, 52. n. 10. 11
 Sal sicut respicit gustum, & lux oculum, ita Euangelica doctrina utriusque est grata spiritualiter, 50. ibid. n. 5. 6. 7
 Sal praecipiebatur semper poni in sacrificiis, 51. num. 8
 Sal non modo delectat, verum etiam sanitatem iuuat, 52. n. 21
 Sal & lux est ad aliorum commodum, 54. num. 13
 Sal significat expressus potestatem, 54. num. 14
 Salomonis praecipitium horrendum, quale fuerit, 162. n. 23
 Saluatorem totius mundi, uniuersum esse notum, congruum, 361
 Saluatorem nil potest audiri gratis, 350
 Saluatores reliqui praeter Christum fuerunt saluatores populi, non mundi ut Christus.
 Saluator Christus, omnium est Saluator, 351.
 Saluator non potest dici sine salute, 148. num. 9.
 Salus quam nobis attulit Christus, quae & qualis, 137. num. 10. & 6.
 Salus consistit in scientia, & cognitione Dei, 148. n. 10
 Salus aliundeuari non potest, quam à Saluatore, 145. n. 1
 Salutis necessaria sunt tria, eruditio, petitio, & repletio, 133. ibid. n. 2. 3. 4
 Salute nil appetibilius, & Saluatore nil gratius, 145. n. 2
 Samaritana mulieri suo colloquio fecit Christus magnam gratiam, 133. n. 3
 Samaritana fuit figura Gentilitatis, 352
 Samaritanam mulierem suo colloquio fecit Christus praconem sui nominis, 133. n. 3
 Sanctitatis iter, est Crux, 128. ibid. n. 16
 Sancti-

- Sanctitas Christi non ad mensuram, sed supra omnem mensuram. 112.6
- Sanctitas collata per motionem Angeli ex sui imperfectione spectabat ad vetus Testamentum. 111. n. 2
- Sanctitas languentis 38. annorum perduxit illum ad Christum, & quomodo. 111. n. 2
- Sanctum allicit animum, & affectum ad deuotionem, & reuerentiam. 280. ibid. n. 10
- Sapiens qui vere est, omnes similes sibi fieri exoptat. 149. n. 10.
- Sapientia diuina non cognoscitur à pura Natura. 115. n. 15
- Sapientia ordinat hominem cum Creatore, & creatura. 56
- Sapientia & concupiscentia quomodo sibi aduersantur. 56. n. 20
- Sapientia quomodo habeat mandata aeterna, maxime in creatura rationali. 73. n. 2
- Sapientia primus gradus est declinare à malo. 139. n. 16
- Sapientia Dei coniunguntur ea qua inter se sunt contraria. 58. n. 1. 3. 4
- Sapientia non potest esse, ubi adest mendacium. 149. n. 10
- Sapientia Dei vera est sic nascere Deum ut affectu & effectu erga illum conuertamur. 149. n. 11
- Sapientiam respuentes, maupicia vltia fiunt. 317
- Sapientia est praestantior cunctis opibus, & bonis corporaliibus. 313. n. 2
- Sapientia omnia alia bona secum trahit, quia illorum est mater. 314. n. 3
- Sapientia cur sit inamissibilis. 318. ibid.
- Sapientia se omnibus accommodat, & omnia possidet. 314. 315
- Sapientia est thesaurus infinitus. 316. n. 4
- Sapientia indeficiens est, quia à Deo emanat. 318. n. 7
- Sapientiam inuenit qui quarit, & diligit. 319. vsque ad 321
- Sathan erat inter filios Dei, & primus inter Principes. 19. n. 7
- Sathanas pugnat cum lege tanquam cum peculiari hoste. 11. n. 13
- Scandalosi reprehenduntur, qui sal & sol esse nolunt. 69. n. 12
- Scientia Dei sola vera est, quia illam Deus qui solus est, docuit. 262. n. 8
- Scientia veritatis affectum excitat, & affectus effectum producit. 194. n. 11
- Scriptura non utebantur antiqui, sed quid eius loco. 84. n. 3
- Scriptura mos est iustis promittere bona terrena, ut per illa deuantiant in cognitione in caelestium. 97. n. 11
- Saculum dum erit, sal & lux pariter erit sic etiam auctoritas magisteri illis significata. 49. n. 4
- Sensus multa cogitantes non determinate ad unum, si illud sit plenum. Beatitudo est. 94. n. 9.
- Serpens eneus fuit figura Crucifixi. 130. n. 22
- Seruitus peccati, maximum malum. 263. n. 10.
- Seruitus nulla maior, quam amoris. 315
- Seruitus sola corporalis non sufficit Christo, nisi sit etiam mentalis. 345
- Seruitus Dei & diuitiarum adeo est contraria, ut una alteram excludat. 337. 338
- Sicli duo quid significent, & quid decem sceli armillarum. 211. 3
- Similitudo Dei in homine ad quid. 235. n. 15
- Similitudo Dei in homine, qua sit. 258. n. 14
- Similitudo filiorum secundum naturam est filiorum ad Patres. 38. n. 28
- Simila cum oleo, & thure quid significet. 228. n. 4
- Simulatores describuntur in parte. 165.
- Synagoga erat sponsa Dei, sicut nunc est Ecclesia, quare repudiata. 177. n. 8
- Synagoga in vindictam est electa in sponsam, non sic Ecclesia quomodo. 179. n. 13
- Sinceritas in seruiendo, quantum valeat. 223. n. 20
- Sinus Patris est cor suum, in quo est qui eius facit voluntatem. 208. n. 15.
- Sollicitudo rerum temporalium ubi incipit, ibi & seruitus. 340
- Sollicitudinis gradus primus culpabilis est in necessariis, & est argumentum modica fidei. 338. n. 10. 11. 346
- Sollicitudinis gradus secundus, est de rebus superfluis. 339. n. 12
- Sollicitudinis gradus tertius est de rebus vanis. 339. n. 13
- Sollicitudinis gradus quartus, est esse sollicitum sine termino. 339
- Solitudo multum confert ad legem obseruandam. 3

dam. 4. 5. num 9. ibid.
 Solitudo Christi est exemplar nobis viderem
 faciamus. 5 n. 10
 Soluere legem est transgredi, facere idē quod
 observare. 79. n. 19
 Spes premiū maxime consolantur, gressus di-
 rigit ne aberretur. 29 n. 6
 Spes premiū dat vires ad virtutis labores sus-
 ferendos. 168. n. 9
 Spiritus precipua actio, est carnem mortifi-
 care. 19. n. 8
 Studium rerum terrenarum, hominem à
 Dei cultu, maxime auocat. 14 n. 27
 Summa diuina legis in dilectione est posita.
 206 n. 10
 Superfluum quid sit, & unde dicatur 339.
 num. 12
 Surditas hominis ad tot beneficia Dei, repre-
 henditur. 255 256
 Vide in sine Indici & inuenies Similia.

T

Tabernaculum, & templum Domini e-
 rat preciosum, & ornatum, ut esset
 oculus delectabile. 50. n. 7
 Temporalia male acquisita subtrahuntur in
 pœnam iniquitatis. 327 n. 7
 Tentatio sub specie virtutis est magis pericu-
 losa, quam sub specie vitii. 12 n. 21
 Tentatio diaboli est in rebus necessariis, ni-
 mia vti anxietate 40. n. 20
 Tentat ille Deum, qui regimen eius putat se
 posse subuertere. 12 n. 23
 Tentationi gloria mundi, maxima resisten-
 tia facienda. 20. 21 n. 11
 Tentat diabolus ut vana appetamus. 25.
 n. 21. 22. 23
 Tentationes quomodo vincantur. 21. n. 13
 Tentatio alia diaboli. 13 n. 24. 25
 Terra duo prestat, alterum in obsequium
 carnis, alterum mentis. 33. n. 17
 Terrena omnia sunt insulsa, & noua. 71.
 n. 10.
 Terram promissionis prius Deus dedit populo,
 postea primitiis petiit; quid significet.
 225. n. 24
 Terra cum corruptibilis sit, incorruptibile
 seruare non potest. 326
 Terra promissionis significat caelestem patriam.
 17 n. 2
 Thesauri veri proprietates. 326. &c.

Thesauri ecclesie vera conditiones, quales
 sint 313. n. 2
 Thesaurizandi in caelis difficultas, alia nulla
 inuenitur nisi quam nobismetipsis noi-
 creamus. 319. 838
 Thesaurizantis intentio qualis esse debeat.
 326. n. 6
 Thesaurizandi locus debet observari quā
 sit. 326
 Thesaurizandi in caelum, facilitas ostendi-
 tur. 319. n. 8
 Thesaurus est res supreme amata. 323 n. 2
 Thesaurus caelestis quā pretiosus. 313 n. 2. 3
 Thesaurus est anime intrinsecus, non ex-
 trinsecus ut alia bona. 317. n. 5
 Thesauri caelestis acquirendi modus facili-
 319. n. 8. 9. 10
 Thesaurizare quantum teneamur. 323.
 n. 2. 3.
 Thesaurizans duo intendit, diuitiarum a-
 bundantiam, & securitatem loci saram.
 326 n. 6
 Timens Deum, vere sapiens est. 209 n. 17
 Timor, arma precipua contra tentationem.
 55 n. 14
 Tristitia quomodo repellatur. 650 n. 23. &
 cur repelli debeat. 173. n. 23
 Turpe quod est apud homines, turpissimum
 apud Deum apparet. 235. n. 16

V

Vacca ruffa mortua extra castra omni-
 bus videntibus, & redacta in cini-
 rem, qui mixta aqua purificabat im-
 mundos, quid significet. 348
 Vacca ruffa, tota, cum pelle, carnibus, san-
 guine & simo comburebatur, significat
 nil esse Christi, quod non sit ad nostram sa-
 lutem. 213. n. 57
 Vanitas sunt omnia quae sunt in mundo. 348
 num. 10
 Verbum Dei, licet magna virtutis, ad expu-
 gnandum tamen Diabolum, comitem
 vult habere ieiunium. 303. n. 8
 Verbum Christi est Verbum Dei, & non ho-
 minum. 4 n. 8
 Verbo Dei superantur tentationes, & quo-
 modo. 56. n. 15
 Verbum caro factum est, cur non magis di-
 catur homo: quid significet. 112
 Verbi Dei firmitas & stabilis terra. 260. n. 5
 Verbum

- Verbum Dei solum componit & sedat omnē
 pugnam eorum, qui sunt in mundo. 187. n. 7
 Veritas in lege euangelica, quantam domi-
 nationem habet. 185. n. 6
 Veritas ubi non est, varietas & instabilitas
 sit, necesse est. 89. n. 16
 Veritas est omne bonum nostrum. 262. n. 8
 Veritas non est, ubi ratio abest. 262. n. 9
 Veritatis excellentia obtinet readificationē
 Templi à Rege Dario. 185. n. 6
 Veritatis commendatio. ibid.
 Veritatis & mendacii pugna in caelo & in
 terra. 262. n. 8
 Veritas facit hominem, discipulū Christi. 261
 Veritas docet quam viam sequi debeamus.
 262. ibid. n. 8
 Veritas reddit hominem liberum. 263. n. 10
 Vesca carnibus non licebat in statu innocen-
 tia. 10. n. 18
 Via nobilior tenenda est ab iis, qui nobiliorem
 patriam inquirunt, & fortius. 101. n. 1
 Via peruersa multa. 218. num. 10. & qua.
 301. n. 8
 Via quatuor incedentes per opposita, & qua
 ratio istius oppositionis. 43. 44. n. 10. 11. 12
 Via alia quatuor, quibus peruenitur ad re-
 gnum, & consonantia ipsarum. 113. n. 14
 Victimā vacca russa inter alias erat insignis
 figura Christi. 361
 Victimā omnis quare sale saliebatur. 51. n. 8
 Victimā cremata odor, erat Deo gratissimus.
 51. n. 9
 Vineā quam plantauit Deus, dicitur totus
 mundus. 237. n. 2
 Vineā Naborh ablatio, est figura eiectionis à
 vineā Dei totius domus Israel. 243. n. 15
 Vineā locatio, significat facultatem fructifi-
 candi. 240. n. 7
 ad Vineā mittere plures seruos est impellere
 nos, ut obsequium illi prestemus. 240. n. 8
 Vineā fructus quam maximo peropretur à
 Deo, dantur rationes. 241. n. 9
 Vineā fructum quantum Deus optet, ex re-
 pudio populi Hebraei, qui illum Deo non
 reddebat, patet manifeste. 243. n. 15
 Vineā istius fructus quomodo reddatur, doce-
 tur. 244. n. 16
 Vineā fructus est omne opus bonū. 248. n. 20
 Vineā plantatio, & locatio, fuit magna vo-
 catio. 255. n. 10
 Vindictam sumens de inimicis, sumit contra
 seipsum. 195. n. 8. 102. n. 22
 Vir probus ab omnibus laudatur, & amatur,
 sicut vir improbus ab omnibus vituperat-
 tur. 60. n. 8
 Virgines sunt Angeli terrestres. 114. n. 8
 Virtutes sunt sibi inuicē connexae, & in domo
 Dei non licet vnā, aliis spretis, habere.
 197. n. 12
 Virtus accipitur pro misericordia, & verita-
 te. 217. n. 10
 Virtus omnis est quidam amor, & in amore
 resoluitur excellentia virtutis. 179. n. 17
 Virtus ab omnibus approbatur & laudatur,
 qui concupiscentiis carnis non sunt illesi.
 218. n. 12
 Virtus lustrandi erat tantum in cinere, sicut
 vis saluandi in morte Christi quid per hoc
 significetur in Ecclesia Dei. 366. n. 9
 Visio cordis habetur Bonum beatificans. 37.
 n. 26
 Visio aperta Dei erit tantūmodo in caelo. 313
 Vita humana est quidam cursus, & perpe-
 tuus motus. 1. n. 1 (1. n. 1
 Vita humana indiget lege Dei, illā dirigente.
 Vita humana est quadam via, & continuus
 motus. 172. n. 16
 Vita est fundamentū & origo omnium bonorum,
 reliqua sunt augmentum illius. 265. n. 14
 Vita Christiani in tribus consistit, & qua sint
 explicatur. 248. n. 22
 Vita perfecta tunc est, cum illi aggregantur
 omnia bona. 265. n. 14
 Vita corporalis Author est Deus, & pendet
 ab eo vti à conservatore. 265. n. 15
 Ungulam findere quid significet. 266. n. 7
 Vnio adiuuat infirmitatem propriam, & cō-
 sequitur firmitatem alienam. 175. n. 3
 ad Vnionem hortatur Sapiens pulchra simi-
 litudinibus. 175. n. 3
 Vnionem subleuatur homo à malo in quod cecidit,
 preseruatur à malo imminente, &
 alia bona ex ipsa ipsi proueniunt. 175. n. 4
 Vnionem fructores, quam pessimi homines.
 175. n. 4
 Vnitas animorum cara est Deo, quia & ipse
 vnus est. 99. n. 21
 Vnitatem suadent Sapientes in lege veteri.
 173. 174. n. 1
 Vocationum genera multa. 256. vsq. ad finē.
 Vocatio

I N D E X

- Vocatio Dei est illa qua nos à statu mortis surgere facit. 253. n. 7
 Vocatio diuina describitur, & de ea multa praeclare dicuntur. 253. n. 8
 Vocat Deus non solum per seipsum, sed etiam mediantibus seruis. 254. n. 9
 Voluntas nostra non est sequenda, quando voluntati Christi contrariatur. 281. n. 15
 Voluntatis nostra fluxus est amor. Datur simile. 197. n. 12
 Voluptas mentis, maior voluptate carnis. 308. n. 5
 Voluptas illa querenda, qua solidum habet fundamentum. 309. n. 6
 Vox Dei sufficiens ad sedandam omnem discordiam, & contradictionem eorum qui vitam degunt in hoc mundo. 187. n. 7

Z

Zelum Dei habens, non secundum scientiam quomodo non ruminat. 267. num 18

INDEX EXEMPLORVM,
 EXHORTATIONVM, REPREHENSIONVM,
 ET SIMILIVM EX SCRIPTVRIS DE PROMPTORVM.

EXEMPLA.

- E**xemplum ostendens maiorem fore amorem Patris caelestis erga diligentes inimicos, quam esse possit erga quemcumque. 200. n. 8
 Exemplum sanctorum quantum moueat nos ad sedandam virtutem. 123. n. 1
 Exempla quibus probatur, mala plerumque non ieiunantibus accidisse. 302
 Exemplum ostendens quam Patientia potens sit, quantam vim habeat. 182. n. 17
 Exemplum ostendens quantum possit Veritas. 185. n. 6
 Exempla de Victoria mansuetudinis. 180. n. 15
 Exempla ostendentia quam parum valeat Potentia mundi. 181. n. 16
 Exemplum ostendens vere insipientem & imprudentem esse qui inimicos non diligit. 210. n. 18
 Exemplum ostendens vere sapientem & prudentem esse, qui inimicos amore prosequitur. 211. n. 18
 Exemplum ostendens Deo non placere opera nostra bona si debita ac recta intentione non sint praedita. 215. n. 5. Ibid.
 Exemplum, quantum valent sinceram intentionem, & dilectio seruientis. 213. n. 20
 Exemplum nil Deum à nobis velle, nisi primum ipse dederit. 215. n. 21
 Exemplum diabolum prius à nobis petere quam det. 210. n. 25
 Exemplum, quod illi qui gloriam Dei usurpare sunt ausi, inglorii, & confusi euaserunt. 235. n. 16. Alia 236. n. 17
 Exemplum damni, quod incurrit ille qui Deo fructum honoris sui non rependet. 243. num. 15
 Exempla quomodo in die bonorum, memores esse debeamus malorum. 166. & seq.
 Exempla, ostendentia obseruantiam legitima esse illam qua nos efficiat magnos. 49. n. 12

Exempla